UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

24
СЕРПНЯ
Число
No 34
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
AUGUST 24, 1972

ЗАСУДИЛИ П'ЯТЬОХ УКРАЇНЦІВ

Англійська пресова аґенція Ройтера подала з Москви, що в місті Рівному на Волині відбувся суд над п'ятьма українцями за провини, поповнені в часі минулої світової війни. Всім обвинуваченим суд закидав співпрацю з гітлерівцями, яка мала проявлятися в тому, що обвинувачені мали брати участь у вигублюванні жидів. Засуджені були членами української поліції, яка допомагала німцям розстріляти 2,500 жидів у містечку Рафалівка на Рівенщині. У висліді розправи двох українців А. і В. Панасюків засудили на кару смерти, І. Паламарчука та А. Сдибчука на 15 років ув'язнення, а Г. Паламарчука на 10 років каторги.

Замітне, що суди відбуваються за провини, які обвинувачені мали поповнити перед 30 роками ,а до того в тому часі, коли відносини між жидами та українцями поправляються.

СССР ВІДМОВИВ ДОПОМОГИ АРАФАТОВІ

Керівник організації палестинських терористів „Фронт для визволення Палестини" Я. Афарат відвідав Москву, де його приймали з великими почестями. Але прохання Арафата, щоб СССР дав палестинським терористам танки та панцирні автомобілі для боротьби з Ізраїлем, совєтський уряд відкинув.

То вже була третя невдача спроба палестинських терористів дістати допомогу в формі зброї від СССР.

В Китаю 697 мільйонів

Світова преса часто подавала, що в Китаю живе 750-800 мільйонів населення. В офіційному китайському атлясі, що його недавно видано, подано, що в 1970 р. в Китаю жило 697,260,000 осіб.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА ВАСИЛЬ (ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ).
Життєпис на 3-тій стор.

Незабаром буде створена рада багатокультурности

Альбертський міністер для справ культури, розваг та молоді Г. Шмід повідомив, що Альбертський уряд вже обговорював справу створення Дорадчої ради багатокультурности для альбертських національних груп та постійного секретаріяту. Остаточне рішення в цій справі провінційний уряд винесе на свойому засіданні 19 вересня ц.р.

ЗРОСТАЄ НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ

Канадська статистика проголосила, що на 1 червня ц.р. в Канаді жило 21,830,000 осіб, на 261,000 більше, як в тому часі минулого року.

У всіх провінціях, за винятком Саскачевану, населення зросло. В Саскачевані зменшилося число населення на 10,000 осіб, із 926,000 до 916,000.

В Алберті зросло число населення на 40,000 осіб до 1,670,000, в Британській Колюмбії на 60,000 до 2,250,000, в Манітобі на 14,000 до 992,000, в Онтаріо на 130,000 до 7,830,000 та Кебеку на 30,000 до 6,060,000.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В КАЛҐАРІ

Калґарський університет проголосив, що в цьому академічному році будуть ведені курси української мови в Калґарському університеті. Учні курсів будуть вчитися української граматики, читання та ведення розмови в українській мові.

В поясненні до проголошення Університет подав, що в Калґарі нема багато українців, але деякі студенти, що ходять на курси російської мови, заявили, що вони воліли би вчитися української мови. Супроти цього університет порішив завести курси української мови. Курси вестиме п-і Орися Прокопів.

ЗРОСТАЄ ВАРТІСТЬ ФАРМЕРСЬКИХ МАШИН

Хоч число фармів у Канаді зменшилося, то вартість фармерських машин значно зросла. Канадська статистика подає, що в 1971 р. вартість фармерських машин сягала 3.9 мільярдів долярів, в порівнанні до 3.6 мільярдів долярів у 1966 р. Протягом п'яти років, від 1966 до 1971 кількість фармів зменшилася з 430,522 фармів до 366,128 фармів. На кожну фарму припадало в 1971 р. 10,700 дол. на фармерські машини, в порівнанні до 8,300 дол., які то гроші вартували пересічно фармерські машини на одній фармі в 1966 р.

Протягом п'яти років зросло на фармах число тракторів. Коли в 1966 р. 85% фармерів мали трактори, то в1971 р. трактори були у 88% фармерів.

Зменшилося на фармах число машин до молочення — комбайнів із 170,000 — 163,000, але зате збільшилося число фармів, які користуються комбайна м и при молоченні збіжжя, із 37% до 41%. Правдоподібно фармері купують більші комбайни, а, кромі того, фармери збільшують число управного поля на фармах.

Із зменшенням числа фармів меншає теж число молочарень. Протягом п'яти років зменшилося число машин до доєння корів із 103,000 до 81,000. В минулому році канадські фармери управляли 170 мільйонів акрів землі, на 4 мільйони акрів менше, як в 1966 р.

Чому Садат вигнав совєтських вояків?

ЗМЕНШЕННЯ ВПЛИВІВ СССР НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Як виходить із найновіших повідомлень з Близького Сходу, СССР мусів забрати з Єгипту всіх своїх вояків. Покищо, ще не з'ясовано, чи Єгипет дозволить користуватися єгипетськими воєнними портами совєтським воєнним суднам, що кружляють по Середземному морю та навіть допливають до Індійського океану. Совєтські скорі літаки, що стояли на єгипетських летовищах, контролювали всі американські воєнні судна на Середземному морю та на Індійському океані, а також усю діяльність воєнних суден та бойових літаків европейського оборонного союзу держав НАТО. У висліді СССР мав безпосередню контролю над цілим Близьким Сходом та частинно над Індійським океаном. Тепер, після виходу з Єгипту, становище СССР значно послабло, а зате скріпилося значно становище ЗДА, які користуються портами для своїх військових суден в Італії, Греції, Еспанії і на Мальті.

Несподіване рішення єгипетського президента А. Садата викинути з Єгипту всі совєтські військові з'єднання ще й досі спонукує світову пресу дошукуватися справжної причини такої постанови. Нижче друкуємо вияснення Садата, яке він дав кореспондентові американського журнала „Нюзвік".

Кореспондент американського журналу „Нюзвік" мав інтерв'ю з президентом Єгипту А. Садатом. Головним питанням під час інтерв'ю було, чому Садат викинув так несподівано совєтських дорадників та військових інструкторів з Єгипту. Садат відповів, що він ще від березня 1971 р. домагався від СССР, щоб той доставив Єгиптові наймодерніші совєтські реактивні бойові літаки МІГ-23, щоб Єгипет міг дорівняти Ізраїлеві, який має наймодерніші американські бойові літаки „Фантом". Совєтський уряд сказав, що вишкіл єгипетських летунів які могли би літати літаками МІГ-23, забере п'ять років. Тимчасом Садатові сказали його фахівці від летунства, що єгипетські летуни, які мають досвід у провадженні совєтських літаків МІГ-21, можуть за шість місяців опанувати орудування літаками МІГ-23.

Уряд СССР піддержував дальше своє становище, що єгипетські летуни не зможуть скоро навчитися провадити літаки МІГ-23 й тому пропонував, що доставить Єгиптові МІГ-23, але з совєтськими пілотами, які будуть підчинені совєтському командуванню. Садат зразу на це не погоджувався, але відтак погодився, під умовиною, що совєтські летуни будуть вишколювати Єгипетських в провадженні МІГ-23. СССР прислав тоді літаки МІГ-23 зі своїми пілотами, але ці зовсім не бралися вишколювати єгипетських летунів у провадженні МІГ-23. Зате совєтські „інструктори" підготовляли державний переворот, в якому мали усунути президента Садата, а на його місце поставити віцепрезидента А. Сабрі, якого відтак арештовано враз із іншими змовниками й засуджено на кару смерти, що її замінено на довголітню тюрму.

Відтак до Каїро приїхав (на домагання уряду СССР) президент СССР Подгорний, який прямо примусив Садата підписати негайно совєтсько-єгипетський договір про співпрацю, обіцюючи поладнати в Москві справу єгипетських домагань про доставу літаків МІГ-23 та іншої модерної зброї. Садат ждав чотири місяці на доставу модерних совєтських бойових літаків й не діждався. Тимчасом Садат заповів горожанам Єгипту, що 1971 рік буде вирішним у справі єгипетсько - ізраїльського спору й тому хотів конче дістати совєтську модерну зброю, щоб міг загрозити Ізраїлеві війною. Уряд СССР знав про те дуже добре, одначе зовсім не спішився доставляти літаків, ні іншої зброї. В жовтні м.р. Садат поїхав до Москви з тими самими домаганнями. Подгорного він не бачив, бо той очевидно уникав зустрічі з ним, зате говорили

(закінчення на 8 стор.)

СССР спам'ятує Кастра

Кубинський прем'єр Фідель Кастро відомий з того, що старається в кожній країні допомагати тим групам, які хочуть робити революцію проти існуючого уряду. Одна група кубинських терористів діє й у Франції.

Тепер совєтський уряд перестеріг Кастра, щоб він відкликав своїх революціонерів з Франції, або наказав їм не виступати проти французького уряду, бо то впливає погано на совєтсько-французькі взаємини.

Китай буде купувати в Канаді збіжжя

В Китаю перебуває тепер з відвідинами канадський міністер закордонних справ М. Шарп, який поїхав туди на відкриття канадського павільйону на китайській національній виставці в Пекіні. З Шарпом поїхало туди понад 600 канадців-купців, промисловців, журналістів ітд.

Міністер М. Шарп відбув довшу розмову з китайським прем'єром Чов Ен-лайєм, в часі якої китайський прем'єр запевнив Шарпа, що Китай має замір й далі купувати канадське збіжжя, як купував і досі.

Хорватські партизани в Югославії

Недавні місяці позначилися в Югославії великими демонстраціями хорватів проти президента Б. Тіта та проти центрального уряду. Югославська поліція арештувала кількасот хорватських студентів, яких мали судити за спричинення замішання. З того хотіли скористати терористичні югославські організації закордоном й вислали до Югославії групу партизанів „Усташі", складену з 19 осіб, які перейшли до Югославії з Австрії через гори й хотіли викликати в Хорватії повстання. Та проти партизанів виступили не лише югославські вояки прикордонної сторожі, але навіть й самі хорвати. У висліді 17 партизанів було вбито, а два втекли й переховуються в горах. За ними шукають югославські вояки. Необдуманий напад хорватських партизанів мабуть погіршив положення арештованих хорватських студентів, яких ті дозрівають, що вони викликали партизанів, щоб спричинити повстання в Хорватії проти югославянського уряду.

◆ **Китайські фабрики** військових реактивних літаків випускають великі кількості реактивних літаків МІГ-19 та МІГ-21, що їх виробляють на основі подібних совєтських моделів.

ЦЬОГОРІЧНІ ЖНИВА В АЛБЕРТІ СПІЗНЕНІ. НА ПОЛЯХ КОЛИШЕТЬСЯ ЛЕГКО ПІД ПОДУВОМ вітру буйна пшениця. Фото: Провінційний уряд Алберти

Коротки вістки

◆ **Французька летунська** лінія „Ер Франс" замовила чотири надзвукові пасажирські літаки „Конкорд" по 135 мільйонів долярів кожний. Кромі Франції замовив ще два літаки „Конкорд" комуністичний Китай.

◆ **В Альжирі вибухла бомба** в найбільшій крамниці „департмент-сторе". Наслідком вибуху згинуло 7 осіб, а 173 були поранені.

◆ **ЗДА та СССР підписали** умову про обопільний обмін ільмами для кінотеатрів та телевізії, як теж про спільне виробництво фільмів.

◆ **В Бріспейн, Австралія,** згинуло наслідком вибуху в копальні, 900 стіп під землею, 17 виглекопів, як вони старалися здусити пожежу, що вибухла в копальні.

◆ **Американська пресова** аґенція Ассошіейтед прес та китайська комуністична аґенція Гсінгуа підписали умову про обмін вісток та світлин, що був перерваний ще в 1949 р.

◆ **В Естонії відбувся суд** над естонськими вояками, що мали служити при німецьких каральних відділах, які в часі минулої світової війни нищили естонтських комуністів та партизан. Підсудний Г. Сікк був засуджений на кару смерти, а К. Кірбоя та Ю. Ірд дістали по 15 років трудових таборів.

◆ **Національна громовиця** вбила на Алясці 53 північних оленів-карібу, що паслися на лісовій поляні в центральній околиці Аляски.

◆ **СССР закупила в ЗДА** 35,40 мільйонів бушлів сої за ціну 125 мільйонів долярів. Це купно є в рямцях заповідженого совєтським урядом купна збіжжя в ЗДА за суму 750 мільйонів долярів.

◆ **Автомобілева фабрика** Форда відкликала всі великі автомобілі („стейшен ваґен") вироблені в 1972 р. В цілому відкликано 164,396 автомобілів, з того 6,568 в Канаді.

◆ **В Східній Німеччині** розбився реактивний пасажирський літак совєтського виробництва „Ілюшін 62". Всі 148 пасажирів та семеро членів залоги згинули.

◆ **Марокканські військові** летуни хотіли вбити на летовищі марокканського короля Гассана II. Замах на короля не вдався. Після трьохгодинного бою вороковників переможено й арештовано. В часі перестрілки кілька осіб згинуло, інших поранено.

◆ **Високий урядник** совєтського міністерства рільництва В. Сьомін брав хабарі. За те його звільнено з праці, викинено з членів комуністичної партії й арештовано.

◆ **Шведська станція** для реєстрації землетрусів повідомила, що СССР зірвав на Сибірі чергову атомну бомбу. Бомбу зірвано під землею.

◆ **В Австралії продано** капелюх, що його перед смертю носив англійський прем'єр Вінсон Черчил за 230.00 дол., а капелюх фільмового актора Шарлі Чапліна за 180.00 дол.

◆ **На Північно Західних** Територіях від весни 1972 р. всі алькогольні напитки можна буде купувати в харчових крамницях так, як ці товари продають у ЗДА.

◆ **В найближчих тижнях** кава здорожчає 10 центів на фунті в гуртовому продажеві й, відповідно до того, відтак у роздрібному продажеві.

14 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

3 вересня

ЛИСТ ДО КОРИНТЯН:
зач. 170

Брати, той, що утверджує нас з вами в Христі і що помазав нас, Бог, що й назнаменував нас і дав задаток Духа в наші серця.

А я свідком Бога призиваю на свою душу, що з пощади для вас я не прийшов ще до Коринту. Не тому, щоб ми хотіли панувати над нашою вірою, але беремо участь у вашій радості.

Бо ви у вірі кріпкі. А постановив я це собі не приходити знов до вас у смутку. Бо коли я вас засмучую, то хто потішить мене, як не той, кого я засмучу?

І якраз те написав, щоб, прийшовши, не мав смутку від тих, котрими повинен би я радуватися, надіючися на вас усіх, що моя радість є радістю вас усіх. Бо з великого горя і туги серця написав я вам з многими сльозами, не щоб вас засмутити, але щоб ви пізнали любов, котрої в мене пребагато для вас.

СВЯТА ЕВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 89

Сказав Господь цю притчу:

Царство небесне подібне одному цареві, що справляв весілля своєму синові. І післав слуг своїх кликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти.

Знову післав інших слуг, наказуючи: Скажіть запрошеним: „Ось я наготовив мій обід; воли мої й годоване побито, і все готове; приходьте на весілля".

Вони ж, злегковаживши це, відійшли, — той на поле своє, а той на свій торг.

А останні спіймали його слуг, знущались над ними і повбивали їх. Цар же, почувши це, розгнівався, післав своє військо, погубив цих душогубів, місто їх спалив.

Тоді каже він до своїх слуг: Весілля наготоване, а запрошені не були достойні. Так ідіть на роздоріжжя і всіх, кого стрінете, кличте на весілля. І вийшли ті слуги на дороги й зібрали всіх, кого тільки стрінули, лихих і добрих, і набиралось на весілля повно людей.

Цар увійшов подивитись на гостей, побачив там чоловіка, не одягненого в одежу весільну, і каже йому: друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? Той же мовчав.

Тоді сказав цар слугам: Зв'яжіть йому ноги й руки; візьміть його й киньте надвір у темряву; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато званих, та мало вибраних.

Посвятили Українську Католицьку Церкву

в Гільдесгаймі, Німеччина

Для вжитку українців католиків, що проживають в Гільдесгаймі, передано на церкву історичну будівлю, якою опікується окрема кодісія. Вона є при стародавній католицькій церкві св. Маврикія.

Церква досить просторна, вміщає понад сто осіб. Посвячення відбулося в неділю, 4-го червня ц.р. Його доконав Преосв. Владика Платон в асисті чотирьох священиків. Участь в посвяченні брали також німецькі католики зі своїм єпископом - помічником і священиками, протестантські духовники й представник УАПЦеркви.

У престіл вкладено мощі св. Йосафата. У свойому слові Преосв. Платон подякував німецьким церковним, урядовим і міським представникам за їхню допомогу при набутті церкви, а вірних заохочував зробити цей храм осередком життя на чужині.

Пополудні того ж дня від бувся обід, на якому було багато гарних промов, як від українців так і від чужинців католиків, протестантів і від УАПЦеркви (о. Близнюк).

В часі обіду подав Владика Платон радісну вістку, що вкоротці відбудеться покладення наріжного каменя під будову українського катедрального собору в Мюнхені.

А генеральний вікарій хворого єпископа Янзена — о. Бендкер подав до відома, що його єпархія Гільдесгайм допоможе українцям збудувати власну церкву в Гамбурзі, в околиці Нойграбен.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ВУЛИЦЯМИ НАЗАРЕТУ

Не знаю, як сталося першу ніч у Святій Землі нашим прочанам, які були так добре втомлені дорогою та багатьома переживаннями, але я спав дуже добре й збудив мене аж дзвінок мого будильника. На дворі світило приємно сонце й день заповідався сонячний, як то звичайно буває протягом літа у Святій Землі, де дощі зачинають падати щойно при кінці жовтня або в листопаді. Я вмив ся, поголився й вийшов до готелевого голу, де вже збиралися наші прочане, які нетерпливо ждали, щоб побачити перше із Святих Місць — величаву церкву Благовіщення. Та всіх прочан це небуло, тому треба було троха підождати.

Проворний власник готелю — молодий араб вже заманював наших прочан до своєї крамниці із пам'ятками зі Святої Землі. Я не завважив вечером, що зараз побіч готелевого голу є досить велика крамниця із церковними пам'ятками, як вервиці, хрестики з олив кового дерева, образи, лям пади, медальки різного роз міру та в різній ціні, більші хрести з різних шляхотних металів ітд., а крім того теж килими, арабські строї, кинджали, арабські шаблі та пістоли, різні тканини, кераміка та всякі інші речі, що є для кожного подорожного з Европи чи ЗДА приманчиво пам'ятною чи милим дарунком для рідних та приятелів.

До того, очевидно діяпозитиви („слайдс") з біблійних місцевостей, Святих Місць та різних церков, фільм та навіть фотографічні апарати. Заманені власником готелю та очаровані пестрими красками розстелених товарів деякі з наших прочан уже зайшли туди, торгувалися й купували різні пам'ятки. Я зайшов туди й в українській мові, (щоб араб не розумів), попередив прочан, щоб не рвалися купувати пам'ятки, бо їх є повно скрізь й треба наперід перевірити, які де є ціни, щоб непотрібно не переплачувати товарів. А до того з арабами завжди треба торгуватися, бо вони цінять часом удвоє стільки, кілька товар коштує.

Я пам'ятаю, що я хотів купити гарну оправу до напрестольного Євангелія в Єрусалимі. У одного прочанина, який був у Єрусалимі й бачив й купив там Євангелію в грецькій мові, опра влену в гарні окладинки з кованої бронзи. За те він заплатив був 120,00 дол. Справа в тому, що самих окладинок до Євангелії можна купити, лише треба купувати оправлену Євангелію й платити за все. В часі давніших відвідин Єрусалиму я почав шукати в арабських християнських крамницях за Євангелією й знай шов у знайомого араба й знайшов таку Євангелію, як хотів. Він хотів за неї 150 дол. Я на те сказав йому: „Чекай". (До речі, я словом „чекай" послуговуюся в часі подорожі в усіх країнах Сходу. Єрусалимські араби та істамбульські торгівці, в яких я постійно купую пам'ятки, знають вже докладно, що то означає й розуміють, що я не хочу платити тої ціни, а хочу торгуватися. Деякі з них навіть мене не кличуть інакше, як „фатер чекай".)

Арабський продавець запитався мене, чого я пан'юся: кави, чаю, чи пива. І в Святій Землі і в Туреччині п'ють каву міцну чорну, густу й солодку („мокка") з маленьких чашок. Також чаю, що його там п'ють з маленьких скляних чарок, є дуже сильний і дуже солодкий. Араби християне п'ють теж пиво. Гостина кавою, чаєм чи пивом не зобов'язує вас ще до купівлі бажаної речі. Ви вип'єте напиток, запропонуєте свою ціну і йдете за своїми справами. Ще того самого дня, або на другий день ви можете повернутися й продовжувати торг. І знову вам запропонують каву, чай чи пиво й знову з торгу може нічого не бути. Ніякий арабський чи турецький продавець з того приводу не ображується, бо то є звичайний спосіб торгівлі в тих країнах. Я ходив торгувати свою Євангелію через п'ять днів і п'ять разів пив каву-мокку, аж поки врешті не сторгував Євангелії за 70 долярів. Коли я, після купівлі, запитався арабського продавця, щоб він мені сказав чесно, кілько він заробив на продажеві Євангелії, він відповів, що 10.00 долярів. „Але не 80.00 дол. — сказав я, — як ви хотіли зразу". Він засміявся й сказав, що я добрий торгівець й вони такого люблять. Очевидно, що каву, чи чай, чи пиво не пропонують вам, якщо ви ще незнайомий з продавцем, приходите щось купувати вперше. Вже треба бути троха знайомим у даній крамниці, щоб вам пропонували каву чи чай. Але торгуватися в тих країнах треба завжди.

Мені казав один арабський купець, що для него зовсім не справляє ніякої приємности, якщо хтось заплатить йому ту ціну, якої він зажадає, без ніякого торгу. Якщо хтось торгується, а він всеодно ще добре заробить, тоді для нього є чимале вдоволення, що він таки переконав покупця, що його товар варта жадану ціну й покупець її

(закінчення на стор. 7.)

НА РИНКУ В НАЗАРЕТІ

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ВІЗИТАТОР ВІДВІДУЄ СВОЮ ПАСТВУ

Апостольський візитатор о. д-р прелат М. Марусин відвідав з приводу цьогорічних Великодніх свят свою паству в Скандинавії, Бельгії, Голяндії і Швайцарії.

Він почав відвідини зі Швеції, де 7-го квітня відслужив Вечірню з винесенням Плащаниці, відтак проповідав, та сповідав вірних. Воскресну Утреню відправив в суботу, 8-го квітня. У богослужбах брали участь також українці з Ребру й Стакгольму.

В неділю Пасхи була богослужба в Брумилля а відтак і посіщення цвинтарів в Крістіянштадт, де є могили українців.

Увечері третього дня Пасхи була знову св. Літургія в Мальми. Наступного дня о. візитатор виїхав до Бельгії.

В Бельгії — Голяндії остався о. візитатор на час одного тижня й, разом зі священиками, виконав свою намічену програму. В суботу був в Ловен, в Томину неділю в Амстердамі, в понеділок 17-го квітня відвідав манастир Сестер Редемптористок у Бонгейден, де живуть і молятся чотири українські монахині.

У вівторок відвідав Апостольського Нунція АЄпископа І. Кардінале в Брюсель, а потім монс. Едварда Бодуена.

19-го квітня о. візитатор був присутнім на соборчику священиків у Ловені, а в п'ятницю відїхав до Швайцарії на пасхальні відвідини тамошніх громад у Берн, Женеві і Базель. Відвідав теж наших вірних в домах старців та нав'язав контакт з місцевими швайцарськими та міжнародніми організаціями в Цюріх і Люцерні.

Музей у костелі ОО. Бернардинів у Львові

В підсовєтській газеті „Літературна Україна" з дня 21-го квітня 1972 р. пише Микола Петренко статтю, в якій з ненавистю говорить про „ватиканських убивців", що сокирою (?) вбили Ярослава Галана, як він писав статтю з нагоди 10-річчя скасування унії (читай: знищення Української Католицької Церкви) в Україні.

Львів то місце, каже він, де змагалися зі собою римо-католики і православні за душу українців. Та змагання видно в музею атеїзму, що його основано в бувшому костелі ОО. Домініканів. Це одинокий того рода музей в Україні.

Його, як каже стаття, відвідує денно 1500-2000 людей. В музею „експонати" так уложені, що починається „початком життя", через релігії поганських народів аж до нинішних днів.

Очевидно, що нічого позитивного, що робила Церква там не побачите!

Владика Величковський на Конгресі

Як вже згадувано попередньо, що в днях від 3—5 листопада ц.р. у залях Кінг Едвард Готелю в Торонті, відбудеться 6-ий з черги Конгрес Українців Католиків Торонтської епархії. Конгрес буде проходити під знаком: 80-річчя Первоієрарха Української Католицької Церкви, Блаженнішого Верховного Архиепископа Кардинала Кир Йосифа, 375-річчя Берестейської Унії, та 25-річчя Централі. В останніх днях минулого тижня дав свою згоду взяти участь у Конгресі Іповідник Віри, в'язень большевицького атеїзму — Владика Величковський, на честь якого буде влаштовано концерт у великій міській залі Мессей Голл. Не тільки католики українці, а ми переконані вся українська спільнота Східної Канади буде щиро вітати великого і незломного Борця за свій Нарід і Церкву.

В Румунії помер батько румунського президента 82-річний Андрута Чаушеску. Його похоронив, на його бажання, румунський єпископ. Син не противився волі батька.

АРАБСЬКІ ПЕРЕКУПКИ СКОРОЧУЮТЬ БЕЗДІЛЛЯ РОЗМОВОЮ.

Купують резиденцію для священика

На окружному мітінгу всіх парафій околиці Піс Ривер, який відбувся 13-го серпня в Гренд Прері, рішено купити чи збудувати резиденцію для священика у Гренд Прері.

Кошт хати з умеблюванням: 20,800.00 Готівкою треба заплатити 6,800 долярів, а решту 11,000.00 на виплат.

В околиці Піс Ривер є приблизно 108 українських католицьких родин. До комітету, що займається набуттям священичої резиденції належать: о. П. Шпидюк — голова, п. М. Шкварок — заступник голови, п. Е. Арабський — скарбник, п .П. Паньків — секретар.

Хто з людей доброї волі з поза парафії схотівби помогти в тому доброму ділі, проситься ласкаво слати жертви на таку адресу:

Ukrainian Catholic Rectory
c/o E. Arabsky,
9917 - 85 Ave.
Grande Prairie, Alberta

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

НЕДОБРИЙ БАТЬКО – ПОКУСА ПРОТИ ВІРИ

о. Микола ДЯДЬО

Людина може втратити віру наслідком своєї розумової гордості, або наслідком гріха, з якого вона не поправляється.

Але є ще одна причина, яка деколи може допровадити людину до втрати віри в Бога. Та причина є оперта радше на наших почуваннях. Про неї давніше ніхто не згадував, аж в новіших часах зацікавилися нею психологи та психіятри, які шукають пояснення та причини людських душевних забурень та недомагань.

Такою причиною може бути в деяких людей навіть рідний батько, з яким молоді люди не можуть порозумітися й наслідком того живуть у напруженних, а часто навіть неприязних відносинах. Якщо батько був у відношенні до своїх дітей жорстокий, деспотичний, всевладний, а деколи й брутальний, то певно, що в дітей буде почування неприязні, ба навіть ворожості супроти такого батька. В багатьох випадках дитина не хоче допустити цього почування до своєї свідомості. Вона скриває своє неприхильне наставлення до свого батька в підсвідомості, а назовні заявляє, ба навіть старається доказати своїм поведенням, що вона любить батька. Але придушене й затаєне глибоко в серці почування ненависті існує й жде лиш нагоди, щоб себе виявити.

Деколи в пізнішому віці такої дитини та ворожість проявляється в відношенні до тих, що дитині пригадують образ батька. Таким може бути Небесний Отець-Господь Бог. Він не лише пригадує батька, але є нашим другим, Небесним, батьком. Людина, яка носить глибоко в підсвідомості почуття кривди від свого батька, може те почування звернути супроти Бога. Ця небезпека є тимбільша, якщо Божий закон є для тої людини перешкодою робити те, що вона захоче.

Деколи людина може не зважиться бунтуватися прямо проти Бога. Але є хтось менший та нижчий, що пригадує їй власного батька, до якого в її серці є відраза чи ненависть. А тим є священик, якого також називають (духовним) отцем, та який, до певної міри являється відпоручником Бога на землі. Людині, яка носить у своєму серці притаєну ворожість чи ненависть до рідного батька, буде нелегко нав'язати при язні відносини з її душпастирем. Така людина може критикувати свого душпастиря понад міру, оспорювати його зарядження та відмовляти його прохання. А, якщо душпастир є нетактовний, або надто нервовий, то може прийти день, що такий парафіянин заведе явну сварку зі своїм душпастирем, а згодом може навіть й покине церкву. В Канаді нема мабуть ніодної парафії, де не було б бодай одного такого парафіянина, що перестав бути членом парафії, приходити на богослуження, а навіть деколи й приватно молитися через те, що він посварився зі своїм душпастирем.

Деколи може між священиком і таким парафіянином нема ав публічної „війни", але такий парафіянин не ходить до церкви, бо він „на того священика навіть не може дивитися". Такий парафіянин, що через таке відійшов від церкви, навіть не є свідомий того, що він в той спосіб хоче „покарати" власного батька, до якого він має давний жаль, а притому „караючи" свого душпастиря, він властиво карає самого себе, бо відходить від церкви та від віри.

Та я не хотів би, щоб мене хтось зле зрозумів. Не в кожному випадкові, якщо ми маємо якусь нехіть чи відразу до якогось священика, то мусить бути вислідом наших почувань, чи нашої давної урази до нашого батька. То бувають звичайно, лиш поодинокі випадки. Наша нехіть до священика може походити ще й з іншої причини. Буває, що священик нас чимось вразив чи навіть обидив.

Церква старається виховувати священиків так, щоб вони позбувалися якнайбільше людських хиб та злих навичок, а зате були гідними наслідниками Христа. Та годі притягом тих кількох років, що кандидати на священиків проводять у духовній семінарії, змінити вповні вдачу та наставлення священичого кандидата. Деякі недобрі навички залишаються й з ними священик їде в душпастирську працю. То не є добре, але, на жаль, так є. Христос навчав своїх Апостолів три роки, а таки не міг у всьому змінити їхніх людських слабостей. Священики є теж лише люди мають свої хиби й деколи роблять похибки. Може трапитися, що священик може вчинити щось такого, що вразить парафіян, чи навіть наставить їх проти нього. Деколи причиною негодування можуть бути навіть якісь політичні переконання священика.

То все може в нас викликати сумнів віри. Але, якщо наша віра є сильна, то ми не дозволимо, щоб наше неприхильне наставлення до священика, відсунуло нас від церкви, від віри та від Бога. Ці речі треба вміти розділити й упорядкувати. Один чи другий священик не є ще ні спархія, ні Церква ні віра. Якщо ми не погоджуємося, чи не до вподоби нам священик, то це не означає, що ми маємо вже залишати церкву, переставати вірити в Бога ітд. Якщо ми самі добре застановимося над тим, то певно нам самим стане ясним, що наше поступування є дуже дитинне, щоб не сказати нерозумне.

Якщо наша віра є сильна, а ще до того скріплена любов'ю ближнього, то ми будемо ще за нашого душпастиря молитися й поручати його Божому милосердю. А в міжчасі будемо радо й щиро виповняти наші християнські обов'язки, чого вимагає від нас наша віра й наша церква. Якщо цього не зробимо, то це знак, що ми таки впали жертвою покуси проти віри.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

Представники різних національних груп входять на сцену перед концертом.

БАГАТОКУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА АЛБЕРТИ

ДРУГА КОНФЕРЕНЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ (ЕТНІЧНИХ) ГРУП АЛБЕРТИ

Прийняття та концерт

(мс) З нагоди конференції багатокультурности провінційний уряд влаштував у суботу, 17 червня в університетській залі Лістер галл прийняття для учасників конференції та запрошених гостей, числом понад 500 осіб. Між гостями були провінційні міністри з прем'єром П. Логідом на чолі та сенатор проф. П. Юзик з дружиною. Господарем прийняття був міністер для справ культури, розваг та молоді Г. Шмідт, який привітав усіх приявних та побажав всім милої забави. Прийняття пройшло в неформальній, але зате дуже милій атмосфері. Прем'єр Логід ходив від стола до стола, витався з делегатами та розпитував про враження з конференції.

В часі прийняття Г. Палмер з Летбрідж вручив прем'єрові примірник своєї недавно виданої книжки: „Країна другого вибору" (в англійській мові), що в ній зібрав матеріял про 18 національних (етнічних) груп в південній Алберті.

Представниця польської групи п-і І. Домецька передала міністрові Г. Шмідові польський національний стрій з околиць Кракова для провінційного музею. Після прийняття всі учасники бенкету перейшли до недалекого будинку студентської юнії, де в театральній залі відбувся фестіваль різних національних (етнічних) груп Алберти, що його підготовило алберттське міністерство для справ культури, розваг та молоді та Албертська рада для народнього мистецтва.

На програму фестивалю склалися: танці Алберттської шотлядської танцювальної асіяциї, румунський танець, виступ французького хору, ірляндський танець, арабські танці, голляндський танець з дерев'яних черевиках, еспанський танець, виступ італійської співачки-солістки та кінцевий танець українського танцювального ансамблю „Шумка", який зовсім заслужено, збирав найбільші оплески за свій справді мистецький виступ.

Заповіджені в програмі індіянські малі танцюристи не приїхали на час й їхній виступ відпав. На початку й на кінці фестивалю на сцену вмаршували всі учасники фестивалю й уставилися в ряд, творячи гарну й пестру картину, що відзеркалювала бодай частинно національне походження учасників конференції багатокультурности.

Мене зацікавили арабські танцюристи й я хотів знати, з яких країн вони походять. Тому пішов до них і завів з ними розмову. Керівник танцювального ансамблю фаховий вчитель арабського танцю походить з Ливану й його арабські поселенці в Канаді спеціяльно спровадили до Канади, щоб навчав молодь арабських танців. Трьох учасників ансамблю теж ливанці, які приїхали до Канади у відвідини до своїх рідних. Зате всі арабські дівчата-танцюр-танцюристки були з... Чіле. Я думав, що їх добре не зрозумів й тому допитувався їх два рази, щоб впевнитися, що їх правильно зрозумів. Вони мені пояснили, що в Чіле є чимала арабська кольонія й вони прибули з Чіле до Канади й тут осіли на постійне.

Виставка народнього мистецтва

У рестйбулі театральної залі декілька національ н и х груп влаштувало невеликі виставки народнього мистецтва. Між ними була й українська група. Влаштуванням не великої з уваги на недостачу місця, але дуже вдатної й ефективної виставки зайнялися представниці Єпархіяльного музею ЛУКЖ та Союзу Українок Канади (СУК). Від ЛУКЖ займалися влаштуванням виставки: п-і І. Павликовська, п-і О. Манастирська, п-і П. Іванець та п-і Н. Цинцар. А від СУК: п-і Е. Верхомин, п-і Н. Сенів та п-і С. Гладун.

На виставці було показано: вишивки, дереворізьбу, рушники, килими, кераміку, тканини, писанки тощо.

Українська виставка приманювала до себе чимало учасників концерту, які не лише оглядали виставлені речі й розпитували про спосіб їх виготовлення, матеріяли, з яких вони зроблені тощо. При явні при виставці аранжерки виставки давали потрібні пояснення.

Треба признати, що українська група зарепрезентувала себе вдатно не лише на конференції, але з таким самим успіхом виступили на сцені члени танцювального ансамблю „Шумка", а гарним завершенням була виставка українського народного мистецтва, що також здобула загальне признання тих, що її оглядали.

Тома Кобзей не живе

17 серпня ц.р., прийнявши Найсвятіші тайни, в одній з лікарень Вінніпегу, помер видатний український діяч і журналіст, бл. п. Тома Кобзей, залишивши у глибокому смутку свою вірну дружину Олену, численних приятелів і знайомих, розкиданих по цілій Канаді і ЗДА, та українську спільноту в Канаді, для якої трудився невтомно ціле своє життя. Величавий похорон Покійного, при численній участі нашого громадянства, відбувся з катедральної церкви св. Володимира й Ольги у Вінніпегу 21 серпня. Прощали покійного представники українських організацій і установ зокрема голова Українського товариства читальні „Просвіта" Зенон Крупко. За великі заслуги на всіх ділянках українського життя читальня „Просвіта" влаштувала похорон покійного на власні кошти.

Ось коротка біографія бл. п. Томи Кобзея: Народився він у селі Княже, Святинського повіту, 30 червня 1895 року. Ще на 14-ому році життя, ставши членом „Січі", почав свою громадську діяльність. На початку червня 1911 року виїхав до Канади. У своїх спогадах „На тернистих та хрещатих дорогах" покійний печально описує свій виїзд з рідного села:

„Другом мене стояли заплакані мої рідні, стояли сусіди близькі і далекі. Всі вони якось так сумно-сумно дивилися, прощали мене вже навіки. На моє серце налягав сум, а біль наче кліщами дрив серце. Як батько сів спереду воза і взяв у руки віжки, то мама заридала і вчепилася мене. Я ще й досі чую її жалісний плач і прокльони на поїзд, що мав мене від неї забрати в далекі світи. Ледве маму відірвали від мене і повели в хату, залишаючи її саму в риданні і розпачі".

На початку липня того ж року покійний опинився в Калгарі, Алберта. З того часу починається його мандрівка по Канаді, з роботи на роботу, з одної місцевости в іншу, часто в голоді і холоді, ті тяжкі злидні, до яких звели українські поселенці в новій країні. Тут треба згадати, що в 1913 році покійний одружився з Оленою Грегорійчук, що походила з села Видинова Снятинського повіту і теж приїхала до Канади шукати кращої долі. Канадська мандрівка Томи й Олени Кобзеїв закінчилася постійним поселенням у місті Вінніпегу.

Повищі біографічні дані, правда, таки дуже скупенькі, дуже мало кажуть про покійного, по ту велику ролю, яку йому довелося відіграти в

(закінчення на стор. 4.)

Дещо про олімпійське змагання

В коротці відбудуться в місті Мюнхені, в Західній Німеччині, Олімпійські спортові змагання.

Обчислюють, що на них приїде 12 тисяч спортсменів, тренерів і представників національних спортових організацій.

Близько 6,500 журналістів, працівників радіо і телебачення висвітлюватимуть перебіг спортових змагань: 1200 суддів і 265 членів жюрі будуть обслуговувати змагання з 23 родів олімпійської програми.

Майже 1000 перекладачок організатори Олімпіяди виберуть з 4000 кандидаток. Кожна з них повинна знати дві-три мови, а всі разом 34.

27,000 осіб становитиме обслугуючий персонал Олімпіяди. Місто Мюнхен лежить в Баварії, одній з держав федеративної західно-німецької республіки. Знищене на 45% в час останньої війни тепер воно вповні відбудоване. Мюнхен існує 800 років і має 1,350,000 населення. Місто переважне населене. Ціни за апартменти зросли від 1960 року на 100 до 500%.

Для олімпійських ігрищ збудовано 6,000 нових апартментів, що влегшить мешкальчу ситуацію після ігрищ.

У зв'язку з приготуваннями до ігрищ дуже поліпшено систему комунікації.

В місті збудовано підземну залізницю, поліпшено шляхи зїзду.

Ігрища будуть відбуватися на площі, на яку по війні звозили цегли, та каміння зі збомблених будинків. 5,000 робітників вирівнало тепер площу, засадило 5,000 дерев, зробили площі для розваг, штучне озеро ідр.

Кошт перейшов 750 мільйонів долярів.

Учасники конференції багаток ультурности в часі концерту.

Владика Василь Величковський

27 січня 1972 минуло три роки, як український католицький достойник, єпископ Василь Величковський був арештований і замкнений в таборі найсуворішого режиму. Не буде безкорисним пригадати собі з нагоди цієї сумної річниці умови, в яких живуть християни в СССР, особливо в Україні, і переслідування, жертвою яких є українські священики і достойники.

Василь Всеволод Величковський народився 1 червня 1903 року в Станиславові (Україна). Скінчивши богословські студії в Львівській Богословській Академії, він прийняв з рук Митрополита Андрея дияконське свячення і вступив до монастиря оо. Редемптористів в Голоску біля Львова. Одержавши священство від єпископа Йосифа Боцяна, він впродовж двох років сповняв обов'язки учителя колегії оо. Редемптористів у Збоїсках. В роках 1925-1935 о. Величковський сповняв обов'язки священика - місіонера українського обряду на Волині, де населення, в більшості православне, з великою любов'ю приймало працю свого рідного місіонера. Було це в селі Колодяжному біля Ковеля. Польська адміністрація всіми способами старалася уступити з Волині о. Величковського, що українським живим словом ставав на заваді польонізації Волині. В 1935 р. призначений ігуменом у Станиславові, о. Величковський з великим успіхом проповідував місії в усіх областях Галичини, а особливо у Львові. В 1939 р. Галичина й Волинь були злучені в границі совєтської України. В часі німецького нападу на СССР він був запрошений населенням і висланий Митрополитом Андреєм у Кам'янець Подільський, де став парохом у старенькій, мурованій ще уніятами церкові св. Николая. З великим ентузіязмом прийняло його населення, але німецькі окупанти незабаром прогнали його звідтіля. В 1942 р., призначений ігуменом монастиря в Тернополі, ревно працював для місцевих вірних.

Коли з кінцем німецької війни совєтські війска знову зайняли Україну, московський уряд, щоб здійснити політику підчинення Української Католицької Церкви східнього обряду московському патріярхові, який, став послушним знаряддям совєтської безбожницької власті. Щоб здійснити цю політику в областях України, де Церква, могучо збудована, тішилась підтержкою і великою любов'ю населення, треба було насамперед кинутися на управу тієї Церкви, щоб священики і вірні не могли противитися урядові.

У квітні 1945 р. совєтські власті арештували 11 єпископів, двох апостольських візитаторів і 1,789 священиків та вірних, яких вислали на Сибір.

В березні 1946 р., під натиском властей і таємної поліції, 216 осіб, українських священиків і мирян зігнано до Львова, щоб проголосити відкинення Унії З Римом і злучення Греко - Католицької Церкви з Російською Православною Церквою.

Всі українські єпископи, крім Верховного Архиєпископа Йосифа (Сліпого), що є тепер в Римі, померли на вигнанні чи внаслідок вигнання.

В часі підготови до повної ліквідації Католицької Церкви о. ігумена Величковського арештували в Тернополі 1945 р. і вимагали від нього перейти на православ'я. Ваганя не було, тільки одно ні. Вивезли його в Київ до внутрішньої тюрми КГБ, де не цілих два роки тривало страшне слідство. Після слідства обласний київський суд засудив о. ігумена Величковського на вищу міру кари через розстріл. З таким присудом кинули його до смертної камери, де були самі злочинці, засуджені на смерть, і він один священик між ними.

Впродовж трьох місяців кожної ночі одного виводили на смерть, а пізніше одного додавали. Хто б вони не були, оті злочинці, вони просили сльозами в очах о. ігумена Величковського, щоб навчив їх молитви, Божої науки, висповідав їх. А все це сповняли, як малі діти, щиро і з живою вірою.

Минуло три місяці смертної камери і о. ігумена Величковського визвали і прочитали постанову Верховного Совєту з Москви про заміну кари смерти десятьма роками тюремного ув'язнення.

Ті десять років минули майже всі на Воркуті, в копальні вугілля над Льодовитим океаном. В 1955 р. о. ігумена Величковського звільнено, але Українська Католицька Церква була заборонена, зліквідована і проголошена поза законом. Тож не міг свобідно сповняти своїх духовних обов'язків. Він одержав своє єпископське назначення в 1959 р. і свячення з рук одного із найвищих достойників Церкви в 1963 році.

В 1968 р. таємна поліція знову перетрясла мешкання українських католицьких священиків. 27 січня 1969 р. ще раз перетрясла мешкання єпископа Величковського і забрала багато речей, його верхню одежу, книжки, св. образи і гроші й арештувала його самого. Партійні орґани „Львівська Правда" і „Вільна Україна" передавали, що слідство закидало католицькому достойникові протидержавну діяльність, яку він виявляв у писаннях, в рукописі „Історія Чудотворної Ікони Богоматері Неустанної Помочі" та ін. Забране літургійне вино, релігійні книжки й образи, — це були також докази „протидержавної роботи" нашого достойника, і то в тих часах, коли він жив на території передвоєнної Польщі і не був ще громадянином Совєтського Союзу. Був осуджений також за слухання релігійних передач Ватиканського радіо. І за ці всі „злочини" суд, який тривав три дні у Львові, засудив Величковського на три роки ув'язнення в таборі суворого режиму.

Крім того свідки таємної поліції, один старший священик, колись греко - католицький, а тепер православний, а другий молодий, теж греко-католик, висвячений як православний священик, — вони на суді відмовилися свідчити проти осудженого, бо, мовляв, його не знають. „А може чули будь-що про нього?" — спитав прокуратор. — „Чули, то чули, але тільки добрі слова"...

Переслідування достойника Величковського ставить пепер нами питання про релігійну свободу в Союзі Совєтських Соціялістичних Республік. Проголошуючи загальну заяву прав людини, переслідувані українці вимагають повної свободи совісти для всіх релігій України. Вони домагаються однаково реґабілітації Української Католицької Церкви, як теж Української Автокефальної Православної Церкви, що теж є заборонено совєтською державою вже від 30 років.

За („Поступом", Вінніпег)

КОМЕНТАРІ

ВІТАЄМО ВЛАДИКУ-ІСПОВІДНИКА!

СПРИВОДУ ПРИЗДУ ДО ЕДМОНТОНУ ПРЕОСВ. ВАСИЛЯ (ВЕЛИЧКОВСЬКОГО)

Наступного тижня прибуде з відвідинами до Едмонтонської єпархії ісповідник віри, Преосв. Владика Василь (Величковський), єпископ Луцький.

Преосвященний Василь (Величковський) є єпископом Української Католицької Церкви яку совєтський уряд насильно зліквідував в Україні в 1946 році, примусивши невеличку групу священиків засудити та відкликати Берестейську Унію, заключену українськими Владиками з Апостольською столицею в 1956 році.

Всіх галицьких українських католицьких Владик, поверх 1700 священиків та тисячі вірних тоді арештовано й засуджено на довгі роки тюрми й заслання до карних таборів, за різні сповидні провини, яких вони мали допуститися супроти совєтської влади. Всі арештовані українські католицькі Владики, за винятком теперішнього Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа (Сліпого), загинули або в совєтських тюрмах, або на засланні, як Ісповідники віри, залишаючись вірними українському народові та Апостольській Столиці. Така сама доля стрінула й сотні священиків та тисячі вірних, що не хотіли виректися своєї прадідівської віри та Української Католицької Церкви.

Проте ні заборони, ні арешти, ні тюрми й заслання не зламали вірних і ревних синів Української Католицької Церкви, тих священиків, що й досі, серед незвичайно важких умовин, ведуть далі душпастирську працю серед вірних тієї, офіційно неіснуючої Церкви в Україні. І якраз представником тієї, офіційно неіснуючої та насправді нескореної Української Католицької Церкви в Україні є Преосвященний Владика Василь (Величковський).

Владика Василь (Величковський) є теж одним з ісповідників Української Католицької Церкви. Але коли інші Владики-Ісповідники були єпископами Української Католицької Церкви ще за часів її леального існування в Галичині, то Преосвященний Владика Василь є єпископом тієї ж Церкви, назначеним Апостольською Столицею вже на засланні. Там, в одному з концентраційних таборів, він був рукоположений на єпископа Української Католицької Церкви. Він, вже як єпископ нашої Церкви, був засуджений на три роки ув'язнення, а після відбуття кари дістав дозвіл виїхати до сестри до Югославії, щоб рятувати здоров'я, підірване тюрмою. Звідти він переїхав до Риму, а відтак, на запрошення канадських Владик, за благословенням Верховного Архиєпископа, прибув до Канади, де відвідує вірних усіх наших канадських єпархій.

В програмі відвідин Преосвященного Василя є Архиєрейська св. Літургія в церкві Покрови Божої Матері у Ванкувері в неділю, 27 серпня, а потім Архиєрейська св. Літургія в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні, в неділю 3 вересня.

В днях 4 - 7 вересня Преосвященний Владика проводитиме духовними вправами для священиків Едмонтонської єпархії. В п'ятницю, 8 вересня, відбудеться на пошану Достойного Гостя святочний бенкет в залі готелю „Шато Лякомб" в Едмонтоні.

В особі Преосвященного Владики Василя вітаємо в Едмонтонській єпархії представника Української Католицької Церкви в Україні, яка, серед дуже невідрадних обставин, живе й діє в підпіллі, хоч різні вороги, а навіть деякі наші т.зв. приятелі, вже давно її похоронили. Особа Преосвященного Василя є неначе підтвердженням того, що Українська Католицька Церква й далі існує та діє, не зважаючи на всі офіційні проклямації і заборони. Тому всі вірні й свідомі українці-католики щиро вітають Преосвященного Василя, як символ нескореності й живучости Української Католицької Церкви в Україні.

Вітаємо Вас з усього серця, Владико-Ісповіднику!

Відвідини Преосв. Василя Величковського

ЄПИСКОПА ЛУЦЬКОГО В ЕДМОНТОНСЬКІЙ ЄПАРХІЇ

27-го серпня, 1972. Преосв. Владика Василь (Величковський) єпископ Луцький, відслужить Архиєрейську Службу Божу у церкві св. Покрови у Ванкувері, Бр. К., для Ванкуверу міста й околиць.

3-го вересня, 1972, Преосв. Владика Василь (Величковський) єпископ Луцький, відслужить архиєрейську Службу Божу у катедрі св. Йосафата, для Едмонтону міста й околиць.

4-го вересня, 1972, відбудуться у Сейнт Алберт священичі реколекції, що ними проводитиме Преосв. Владика Василь (Величковський).

В п'ятницю, 8 вересня, 1972, в год. **7-ій вечора** відбудеться святочний бенкет на пошану Преосв. Василя (Величковського) в готелі Шато Лякомб в Едмонтоні.

Квитки в ціні 10.00 дол. від особи можна купувати в представників Єпархіяльного комітету в кожній едмонтонській парафії, або в о. Б. Снігуровича (11219-58 вул.) або в „Українських Вістях".

Заввага: з уваги на п'ятницю на вечерю подадуть страву з риби.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ❖ Виходить щочетверга в Едмонтоні ❖ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

В Вінніпеґу помер бл. п. О. Навроцький

В неділю, 6 серпня, після довшої недуги упокоївся в Бозі бл. п. Осип Навроцький на 83-ому році життя, кол. сотник УСС та майор УГА.

Покійний прийшов на світ в селі Голгочі, пов. Підгайці, Україна, 24 березня 1890 р. Середну школу закінчив у Бережанках, а право на університеті у Львові. Покійний брав живу участь в суспільно-громадському житті та був членом управ різних українських організацій. В часі першої світової війни служив при Українських січових стрільцях, де дослужився ступня сотника, а при УГА ступня майора. Після війни покійний був душею військово-історичного видавництва „Червона Калина" у Львові, яке видало багато книжок про українські визвольні змагання. В часі другої світової війни бл. п. О. Навроцький був головою Українського Допомогового Комітету в Криниці на окраїнах Лемківщини.

Після війни прибув він в 1948 р. до Канаді й осів у Вінніпеґу, де зразу працював фізично, а відтак був працівником канцелярії КУК до 1964 р. Опісля працював у різних громадських установах.

Похорони покійного відбулися в суботу, 11 серпня з церкви св. Володимира й Ольги на українському цвинтарі у Вінніпеґу. І в панахиді і в похороні покійного взяло участь велике число українських громадян.

„ЖНИВО ВЕЛИКЕ, РОБІТНИКІВ МАЛО"

В Торонто помер бл. п. о. Степан Хабурський

Робітників на Христовій ниві мало, й ще до того постійно читаємо, що й з тих, що служать Христові, одні по других відходять.

В неділю, 6-го серпня ц.р. відійшов до Бога по заслужену заплату бл. п. о. Степан Хабурський.

Народжений 11-го серпня 1898 р. в селі Бабухів, пов. Рогатин, Україна. Був старшиною УСС-ів, парохом Глицеви, Заруддя, Беремовець, зборівського повіту і Підборець біля Львова. На еміграції душпастирював у таборі Ляндек (Австрія) та у Франції.

В Канаді був найперше парохом в Едмонтонській єпархії (Атабаска), а відтак аж до смерти сотрудником церкви Божої Матері й неустаючої помочі душпастирем церкви св. Покрови. Покійний невтомно відвідував шпиталі й потішав та обслуговував хворих.

Заупокійну панахиду відправлено в середу і четвер, 9 і 10-го серпня. Священичий похорон відбувся в п'ятницю 11-го серпня, а докінчення похорону з Архиєрейською св. Літургією в суботу, 12-го серпня з церкви св. Покрови. Тлінні останки покійного зложено на цвинтарі „Проспект" в Торонто.

Нехай буде вічна пам'ять Христовому трудящому слузі.

Тома Кобзей не живе

(закінчення з стор. з.)

останніх сорока роках нашої історії в Канаді. Передусім його систематична освіта була дуже обмежена. „Скінчив я 4-клясову школу і три зими т. зв. доповняючої" — пише він у своїх спогадах. Проте його самоосвіта,ніде правди діти, була така широка, що рівнялася, а інколи й перевищала освіту українського інтеліґента, що закінчив університет. Він був людиною в кожному відношенні талановитою, дуже амбітною, дуже начитаною, вродженим організатором і промовцем. До того, хоч такі прикмети не завжди йдуть у парі, покійний відзначався кришталевим характером і гарячою любов'ю до свого народу, без уваги на те, де б він не жив і якою б не була його доля.

Тому не дивно, що, під час першої світової війни і по ній, бл. п. Тома Кобзей брав дуже живу участь в робітничому русі Канади. Коли ж цей рух, зокрема на його українському відтинку, почав дедалі більше схилятися у просовєтський бік, то, разом з ним, бувши його організованим членом, пішов і покійний. Завдяки своїм талантам він швидко вибився на одно з перших місць у цьому широкому русі. Він став генеральним секретарем Робітничо-Фармерської Організації, членом політбюра Комуністичної партії Канади, секретарем Аґітаційно - пропаґандивно - комуністичного комітету (Аґітпропу) тощо. Про цей період своєї діяльности покійний написав у своїх спогадах ось що:

„Вся та комуністична пропаганда і акція в різних формах, від 1920 до 1930 року, створила була таку запаморочливу атмосферу, що з неї годі було навіть тверезо думаючим людям вирватися. Я признаюся, що в тому часі тими всіми, дуже зручно спрепарованими пропагандивними успіхами „Радянської України" — був зачаджений. Я вірив, що „Радянська Україна" — це вільна і суверенна держава".

Проте події в Україні: голод у 1933 році, масове винищування української інтеліґенції, самогубства Хвильового і Скрипника отворили очі чесним українцям, що заплуталися були в сіті совєтофільської пропаганди. Не зважаючи на це, що в 30-их роках панувала тяжка економічна криза і що бл. п. Т. Кобзей мав платну посаду в канадсько-комуністичному апараті, в 1935 році він, разом з Д. Лобасєм та іншими, покинув комуністичну партію Канади та створив Українську робітничу організацію, провідником якої він залишився до самої смерти.

Дальших 27 років свого життя покійний присвятив боротьбі з совєтським дурманом та зміцненню українських національних організацій у Канаді. Він працював з таким завзяттям, з такою фанатичною вірою, не жаліючи ні свого здоров'я, ні свого убогого майна, ніби хотів якнайшвидше відкупити свій гріх супроти свого народу в тому періоді, коли він будував ТУРФДоми і комуністичну партію Канади.

Антисовєтська й антиросійська діяльність покійного йшла в різних ділянках, головним чином у пропаґандивній. Він був талановитим журналістом, писав легко, був надзвичайно відзивчивим на всі події нашого життя, головно на ті, що проходили в Україні. Так, упродовж років, сотні, а може, й тисячі його статтів, закликів, повідомлень появлялося в українській канадській і американській пресі, головно в „Народній Волі" і „Українському Голосі", співредактором якого був його померлий уже товариш Данило Лобай.

Другою ділянкою діяльности покійного були українські організації. На першому місці треба тут згадати УРОрганізацію, яку він довгі роки репрезентував у президії КУК а далі читальню „Просвіти" у Вінніпеґу, УРСоюз, УНРаду та інші. Всюди, де була діяльність і добра справа, він підкладав свої міцні плечі.

Третя ділянка діяльности покійного це його невсипуща праця у збиранні фондів і допомозі українським діячам в Европі. Він не тільки сам склав порівнюючи дуже великі жертви на різні українські цілі, він сам і збирав на них і їх пропаґував у пресі. А що він був людиною абсолютно чесною, його закликів слухало досить широке коло українського робітництва. Одною з його улюблених установ була фундація ім. Т. Шевченка, на яку він, крім своєї власної княжої жертви, зібрав тисячі долярів і збирав майже до останнього свого віддиху. Підписаному здається, що численні приятелі і поклонники покійного не найдуть кращого способу звеличати його пам'ять, ніж скласти свою щедру жертву на фонд Кобзея при Шевченківській Фундації. Відоме Франківське гасло „Кожний думай, що на тобі мільонів стан стоїть". Покійний не прикладав до інших, він прикладав його до самого себе.

Врешті ще треба згадати видавничо-культурну діяльність бл. п. Т. Кобзея. Хоч сам письменником не був, він дуже любив українську літературу, вважаючи її живою кров'ю в національному організмі, підтримував її, як тільки міг. За свої заслуги в цій ділянці він став членом Об'єднання Українських Письменників „Слово", теж членом канадського відділу цього Об'єднання. Бувши в постійному зв'язку з головою „Слова", Гр. Костюком, він збирав гроші на Винниченківський фонд, на видання книги про галицькі „Січі", а найголовніше, у 100-річчя народин Василя Стефаника, очолив і успішно перевів акцію для видання творів цього письменника англійською мовою. Сам покійний є автором трьох книжок, що появилися під такими заголовками: „Робітничий рух і його проблеми", 1960, „Великий різьбар українських селянських душ", 1966, і „На тернистих та хрещатих дорогах", його спогади, перший том який вийшов з друку тоді, коли покійний уже лежав на своїй смертній постелі. Ми маємо щиру надію, що українське громадянство, визнаючи тривалі заслуги покійного, видасть і решту його цінних спогадів.

„Я мав глибокі, українські національно-політичні і християнсько-моральні суспільні засади, що їх я набув у своїй родині, в громаді і в українських організаціях — у „Січі", читальні „Просвіти" та культурно-освітніх гуртках. Особливо в мені були розвинені, і є ще й тепер, сильні почуття — милосердя, справедливости і свободолюбивости" — написав покійний у першому томі своїх спогадів. І справді він, як не багато людей, не тільки визнавав ті високі засади, він і поступав згідно з ними. Саме тому він був важливою часткою нашого збірного сумління в Канаді.

Ю. Клиновий

Перші висліди конгресу культурної мозаїки Манітоби

8-го серпня відкрито біля міста Гімлі в Манітобі літній табір української мови для 55 українських дітей, молоді й дорослих. Ціль табору: дати можливість учасникам краще засвоїти собі українську мову, музику, танці і др.

Табір відкрив офіційно міністр Манітоби Л. Дежарден при співучасти референта культурних справ в його міністерстві п. Я. Семчишина і екз. дир. КУК д-ра С. Кальби.

Табір організував КУК і Українське об'єднання учителів модерних мов. Табір триватиме два тижні. Учасники покривають частину коштів удержання табору в сумі 3,000 долярів. Міністерство туристики, розваг і культурних справ Манітоби доплачує 7,000 долярів. КУК закупив для учасників книжки та інші вишкільні матеріяли за 1,000 долярів.

До табору зголосилося 55 учасників: 45 дітей і молоді від 7-17 років, та 10 дорослих осіб. Учасники походять з Манітоби, Онтаріо, Саскачевану та Британської Колюмбії.

Директором табору є п-а Надя Костишин, призначена урядом. Вишкіл переводить сімох інструкторів-учителів державних шкіл та студентів Манітобського університету.

Це, мабуть, перший того роду табір, організований у вільному світі за державні гроші. Сподіємося, що він не буде останнім, а пошириться по цілій Канаді.

ПЕРЕД ВХОДОМ ДО ДЕРЖАВНОГО ТАБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ мови в Гімлі: (від ліва) д-р І. Глинка — президент Шевченківської Фундації, д-р Б. Білаш — ко-ординатор навчання мов державних шкіл у Вінніпеґу, о. д-р В. Кушнір — президент КУК, п-на Надя Костишин — директор табору і д-р С. Яр. Кальба — екзекутивний директор КУК.

ПРЕДСТАВНИКИ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ СЕРЕД Учасників державного табору української мови в Гімлі, Манітоба.

ВІСТІ З ТОРОНТА

НОВИЙ ФІЛЬМ

КАНУКР, українська фільмова корпорація в Ошаві приступає до накручування нового фільму п.н. „Марічка".

Та фільмова корпорація вже випродукувала перед тим два добрі, під кожним оглядом, фільми: „Жорстокі світанки" і Ніколи не забуду", які вже були показані у різних частинах ЗДА й Канади та користувалися великою популярністю.

Маємо надію, що і новий фільм, так своєю тематикою, кольорами і технікою буде додатковим і цінним вкладом в українську фільмову продукцію.

* * *

В днях від 1-го до 4-го вересня відбудеться в Торонті всеканадська конфеденція українських професіоналістів і підприємців. Головою УПП є адвокат С. Фроляк.

ЮРІЙ МЕНДЕЛЮК — ЕНТУЗІЯСТ ФІЛЬМОВОГО МИСТЕЦТВА

Торонтська фільмова кооперація почала накручувати в студіях СБС в Клайнбергу гільм за сценарієм молодого і талановитого ентузіяста фільмового мистецтва Юрія Менделюка. Поодинокі ролі у фільмі виконують артисти Голлівуду і Канади. Фільм буде мати назву „Де Мери Війфс оф Тобяс". Юрій Менделюк син відомих мистців-артистів та керівників і дикторів щоденної радіопрограми „Прометей" П-ва Івана і Жені Менделюк є автором вже сімох фільмових сценарів, які тепер є в розпорядженні одної фільмової агенції в Каліфорнії. Три із сценаріїв мають українські сюжети: „Сини" — В. Стефаника, „Лис Микита" за твором І. Франка та „Сини Землі" за повістю І. Кіріяка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА ВЛАСНИКІВ РЕАЛЬНОСТЕЙ

В неділю, 21 травня ц.р. відбулися чергові річні загальні збори Т-ва власників реальностей в Народному Домі при вул. Ліпінкат. Заслухавши звітів про діяльність управи, яка через різні причини була здекомплєтована, збори приняли до відома наявний стан, та обрали нову управу Т-ва яку очолив Іван Гладук — голова, Д. Мартинюк — заступник голови, Ірина Сійверсон — секретар, Я. Гладун — фінансовий секретар, Т. Феґон — скарбник, П. Стельмак — реф. публичних звязків, Управа одержала право кооптувати організаційного референта. Контрольну Комісію очолив: С. Мицик, з К. Грициною і Ю. Стельмахом. До Мирового Суду увійшли: О. Яворський, Анастазія Таращук, Евген Кузьмин, П. Пашкевич, І. Павлик. Збори рішили поживити діяльність Т-ва та творити нові відділи на переферіях Торонта.

В Торонті, на курсах українознавства ім. Юрія Липи, при осередку СУМ, відбулося закінчення шкільного року. Це вже 11-тий з черги рік. Екзамини зрілости склало 56 абітурієнтів. Оцінки були: відмінно, дуже добре, добре і задовільно.

Спільний бенкет, що відбувся з тієї нагоди звеличив своєю присутністю Владика Ізидор.

Після вечері відбулася гарна і взірцева товариська забава.

* * *

У свято-миколаївській школі також відбулися іспити зрілости дня 26-го лютого ц.р. Комісія признала зрілими 23-ох студентів.

Роздача свідоцтв зрілости відбулося під час вечері 29-го квітня в залі Роял Йорк готелю.

В. Дідюк

У СПЕЦТЮРМІ Ч. 410

З КНИГИ СПОГАДІВ «ЧЕТВЕРТИЙ ВИМІР» (3)

У камері були: Едик Бурокас — молодий литовський націоналіст, якого я знав уже раніше як людину серйозну й доброго товариша; молодий віруючий Василій, що став християнином у таборах, на волі він від часу свого безпритульного дитинства був злодієм. З ним я також був знайомий і пам'ятав, що це був тихий спокійний юнак. Сидів тут дід сектант з «истинно православных». Ця секта відзначалася нетерпимістю. У спорах з противниками вони кричали: «У тебе, сатано, хвіст на три метри!» Захар не відрізнявся від своїх єдиновірців і ставився до нас, як до чогось неіснуючого. Крім цього, він був неохайний. Наступний мешканець камери — дентистичний технік Баранов, сорокалітний чолов'яга, — сумний тупий і сердитий на весь світ: у нього була відкрита туберкульоза, і він весь день харкав кров'ю.

Був іще з нами Павло Кулик, 25-літній українець, ув'язнений як учасник національного руху за самостійність України. З ним були його земляки: Володимир і Сергій. Цих людей я раніше не зустрічав, але вони справляли приємне враження. Павло був дуже дотепний, і його своєрідний український м'який гумор прикрасив нам багато важких годин у цьому казематі. А товариші його, дарма що молоді, були сповнені витримки й серйозности, що робило їх хорошими співмешканцями для довгого спільного перебування в камері. Адже не погано сказано у О. Генрі: «Якщо хочете, щоб трапилось убивство, то замкніть двоє людей в одну кімнату й не дозвольте їм ні виходити, ні розлучатися два місяці». Для нас же два місяці були ледве помітним від-

(продовження на стор. 7.)

На шляху

ФРАНКО-УКРАЇНСЬКОЇ СПІВПРАЦІ В КАНАДІ

Квебек. (ОУПС). Заходами проф. К. Біди з Оттавського університету видано книжку „Поезія сучасного Квебеку" в українському перекладі (Монреаль 1968). В серпні ц.р. в видавництві найстаршого квебекського університету Ляваль вийшов науковий збірник за редакцією проф. А. Дороіона, в якому прийняв участь з українців проф. Яр. Рудницький статтею про топонімічну мозаїку західної Канади, в якій подано приклади українських географічних назв у Канаді таких, як Шипинці, Олеськів, Шевченко й ін.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле підвіконня включує:
— вінілеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту
Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо
СТАРЕ НОВЕ
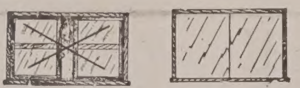
Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею
СТАРЕ НОВЕ
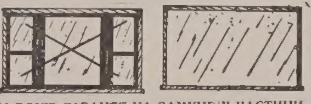
10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ЗГОЛОШЕННЯ НА ПРОЩУ ВРАЗ ІЗ ЗАДАТКОМ 200.00 ДОЛ. ПРИЙМАЄМО ДО КІНЦЯ СЕРПНЯ

Групова Проща до Святої Землі
ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.
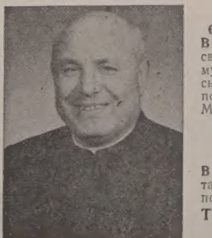
ВІДВІДАЙТЕ:
ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ
В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.
УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.
21 ДНІВ — 1,372 долярів
В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.
ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.
Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА
ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр
Astro Travel Service
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

ЕДМОНТОН ПОВИНЕН МАТИ КРАЩУ ЛЕТУНСЬКУ ОБСЛУГУ

З початком червня ц.р. було проголошено, що міська управа звернулася до федерального уряду з проханням, щоб в часі переговорів з урядом ЗДА в справі прямих польотів до Аляски включили Едмонтон як зупинку на тій лінії. Ці переговори про обопільну летунську умову ведуться між Канадою та ЗДА вже майже три роки й майже протягом того цілого часу ми робимо тиск на федеральний уряд, щоб договорився, щоб в Едмонтоні була зупинка для літаків, що летітимуть з Шікаго до Анхорідж, Аляска. Едмонтон є одиноким більшим канадським містом, що не має прямої летунської лінії до ніодного міста в ЗДА.

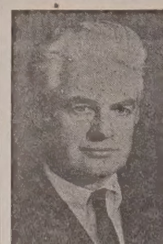

мейор Айвор Дент

Історія цих перелетів сягає ще 1949 р. й, здається, що я повинен би подати короткий перегляд з деяких переговорів, умов та рішень, які мали місце в тому часі. В 1949 р., у висліді договорення між Канадою та ЗДА, Едмонтон користувався безпосередньою летунською лінією між Шікаго та південно-східною частиною ЗДА і Анхорідж, Аляска. Ця летунська послуга, яку в тому часі виконувала летунська лінія Норт вест Ерлайнс (перетим Нортвест Орієнт Лайнс) закінчилася 1962 р. наслідком недостачі літаків. То був той час у нашій історії летунства, приблизно 10 років тому, коли летунські лінії міняли літаки зі звичайних моторових літаків на реактивні. В 1966 р. підписано нову умову між Канадою та ЗДА і тому, що не відновлено до того часу давніших польотів між Едмонтоном і ЗДА, вони вже не ввійшли в нову умову відносно летунських послуг між Едмонтоном та ЗДА.

Тимчасом протягом минулих десяти років в Едмонтоні значно зросла потреба безпосереднього летунського зв'язку із ЗДА. Число осіб, що летять з Едмонтону до різних міст у ЗДА, а звідти до Едмонтону, зросло в тому короткому часі більше, як вдвоє. Без безпосередної летунської послуги едмонтонські пасажири, що хочуть дібратися до Шікаго, або Анхорідж, Аляска, мусять робити найменше дві зупинки і бодай раз пересідати на інший літак. Якщо йдеться про послуги в подорожі, то їх не можна назвати інакше, як погані послуги.

Наприклад ще найвигідніше летіти з Едмонтону до Шікаго тепер через Вінніпеґ. Це вимагає витратити шість годин і п'ятдесят хвилин часу, з тим, що треба ждати на сполучення сорок п'ять хвилин, щоб відбути подорож на віддаль тисяча двісті п'ятдесят летунських миль. А летіти до Аляски є ще гірше. Подорожні мусять міняти літак у Ванкувер, а відтак у Сіятл. Увесь час потрібний на той переліт через Ванкувер і Сіятл є одинадцять годин і сорок п'ять хвилин. Пряма летунська сполука є всього тисяча чотириста миль.

Вижченаведений час на переліт є тоді, коли все є нормальне і всі літаки летять в призначеному часі. Якщо наслідком лихої погоди або з інших причин наступить неминуче спізнення, то подорожній з Едмонтону може летіти до Аляски навіть 24 години. Якщо летіти туди канадським літаком, то можна залетіти теж в тому самому часі з тим, що треба ждати на дальшу сполуку цілу ніч у Вайтгорз.

Та сама проблема відноситься й до наших вантажних посилок („фрейт"). Едмонтон є надзвичайно зацікавлений летунськими послугами на північ і то зовсім слушно.

Наш торговельний та промисловий розвиток залежить в дуже великій мірі від скорости, з якою ми зможемо обслужити розлогі простори, що тягнуться поза нашими Північно-Західними Територіями. Ми часто дивимося на Вайтгорз, Інувік, Єллавнайф і Форт Сміт як на місцевости, що лежать на розлогих просторах північних пустарів. Одначе, якщо б ми знали, який там є жвавий летунський рух до тих і з тих місцевостей, ми всі були би дуже здивовані. Наприклад Інувік є найбільш рухливим летовищем на півночі. Перевіз різних товарів з Едмонтону до Інувік осягає дуже великі розміри. Летунський транспорт вже направді переріс всі влаштування й ми скоро зближаємося до того часу, коли влаштування на летовищі та кількість польотів мусять бути відповідно збільшені, якщо ми хочемо задержати надалі наше становище, як розподільний осередок для розвитку півночі.

Минулого року дорадча фірма перевела студію, щоб устійнити можливість прямої летунської сполуки між Едмонтоном та різними містами в ЗДА. Тоді було устійнено, що летунська лінія між Едмонтоном та Лос Анджелес буде мати піддержку приблизно 90,000 пасажирів річно. Але нам здається, що безпосередна летунська сполука на північ та до летовища в Шікаго, яке обслуговує 50% населення ЗДА при допомізі прямих летунських сполук, повинна би мати тепер першенство перед іншими летунськими сполуками. Ми й далі робимо тиск на всіх урядників вищих урядів, щоб вони піддержували наші старання про цей конечний крок у летунській обслузі. Ми вже післали до Оттави кілька письмових пропозицій в формі внесків, прохання із багатьома підписами едмонтонців та делеґацій. Наші внески, здається мені, були прийняті прихильно, але досі ще не маємо ніяких познак, що міжнародне затвердження наших домагань поступає успішно вперід. Нам здається, що Едмонтон, що є тепер четвертим що до величини містом у Канаді, не може й далі бути одиноким великим містом, що не має прямої летунської сполуки з ЗДА.

Ми мусимо й далі доказувати всім зацікавленим, що ми не є вдоволені лиш летунською комунікацією з пересідками між Едмонтоном та нашими сусідами з півдня в тому часі, коли вони розростаються на всі сторони як міжнародний летунський осередок. Летунська лінія Норвест Ерлайнс не лише заявилася за відновою давної летунської обслуги, але перед двома роками сама подала внесок про віднову дозволу задержуватися в Едмонтоні в часі польоту до Шікага та Анхорідж, але її прохання відкинено.

Ми будемо й далі робити все можливе, щоб поправити наше становище в міжнародній летунській комунікації та робити тиск, щоб поправити нашу летунську обслугу. Остаточно наше географічне положення прибавило нам титул: „Перехрестя світових летунських шляхів". Й то було би смішним, якщо б ми не мали прямої летунської сполуки з нашими американськими сусідами.

Айвор Дент, мейор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВАСИЛЬ ГАВРЕЛЯК В ЕДМОНТОНІ

В. ГАВРИШ

У зв'язку з моїми споминами про В. Гавреляка я згадував, що й деякі альбертські міністри мали судові переслухання в справі перепродажу землі під будову, на якій заробили незлі гроші. Один з моїх знайомих нагадав мені ще, що й кол. міністер уряду суспільного кредиту Гук мав також судове переслухання в справі продажу землі під будову міської дільниці, що є властиво окремим містом, Шервуд Парк.

Міністер Гук купив ту землю, яка була далеко поза кордонами Едмонтону й відтак поділив її на будівельні площі та продав із добрим зарібком контракторам, які збудували відтак дільницю Шервуд Парк. Хтось із противників кол. міністра Гука заскаржив його до суду, що він, хоч знав, що там має бути збудована нова міська дільниця, згл. якраз тому цю землю купив і, завдяки своєму становищі провінційного міністра, подбав про те, що там дозволено будувати сателітне місто, чи радше окрему міську дільницю Шервуд Парк. Кол. міністра Гука переслухували в суді, здається, цілих два тижні, але вкінці звільнили його від вини й кари. Дехто з едмонтонців нарікав, що його тому звільнили, що він був провінційним міністром і мав скрізь добрі зв'язки, але суд є судом й судового рішення не можна критикувати. Якщо суд його звільнив, значить, що суд не знайшов ніякої вини в поведенні кол. мін. Гука, як він продавав землю під будову дільниці Шервуд Парк.

Тепер, здається, буде мати подібне доходження кол. прем'єр провінції Ню Фаундленд Дж. Смалвуд. Смалвуд був прем'єром тої провінції на протязі 20 років і включив провінцію до канадської федерації, бо вона передтим належала до Англії. В минулих виборах Смалвуд передав дуже малою кількістю голосів, протестував проти програної й у провінції навіть відбулизнову програв й виїхав до Англії. Тепер нововибраний прем'єр Мурс відкрив, що Смалвуд був замішаний у співвласність сімох будинків, у яких є приміщені крамниці для продажу алькогольних напитків. Уряд Ню Фаундленд призначив окрему королівську комісію, яка має цю справу прослідити й вияснити, чи Смалвуд дійсно мав якийсь уділ в тих будинках, що за їх винайм плачено з каси провінційного уряду, який є власником крамниць для продажу алькогольних напитків. Новий провінційний уряд заповів заздалегідь, що, навіть якщоб знайшли, що Смалвуд має там якісь уділи, уряд не буде починати проти нього ніякої судової акції. Смалвуд заявив на телевізії, що він ніяких уділів у тих будинках не мав, але уряд таки веде слідство. То неважне, що Смалвуд зробив протягом 20 років свого урядування для провінції, тепер, як виявиться, що він там таки мав якісь уділи, то вправді суду не буде, але за Смалвудом лишиться опінія, що він користав із державного майна, хоч був найвищим урядником провінційного уряду, бо його головою.

Я пишу це лиш тому, щоб усвідомити деяких великих критиків В. Гавреляка, що такі речі, як робив Гавреляк, або бодай подібні, трапляються й у інших державних чи провінційних службовиків, лише може вони ці справи троха інакше ладнали, як їх ладнав В. Гавреляк.

Я хотів би ще сказати дещо про кандидатуру В. Гавреляка на посла до федерального парляменту. В. Гавреляк кандитував уже раз давніше проти кол. посла А. Головача. Але тоді В. Гавреляк не мав щастя, бо виборча округа — Східний Едмонтон — пішла за А. Головачем і він вибори програв.

Та В. Гавреляк не з таких, щоб справу занехати. Він ждав відповідної нагоди, щоб знову висунути свою кандидатуру. Така нагода трапилася в минулих федеральних виборах, коли в Едмонтоні створено ще одну нову виборчу округу Едмонтон-сентер. В. Гавреляк рішився пробувати щастя в тій новій окрузі. Гавреляк повів досить сильну кампанію за своєю кандидатурою й стягнув на номінаційний мітінґ чимало людей. Про кандидатуру старалося трьох англійців та двох українців: В. Гавреляк та молодий адвокат Р. Дзеник. Едмонтонський відділ федеральної партії не хотів піддержувати кандидатуру Гавреляка, хоч він про те старався, але піддержував англійського кандидата Ґрея. На номінаційних виборах В. Гавреляк дістав досить поважне число голосів, бо аж 710, але все одно за мало, щоб дістати номінацію. Тоді почали переводити друге й третє голосування. Наші учасники збо-

(закінчення на стор. 7.)

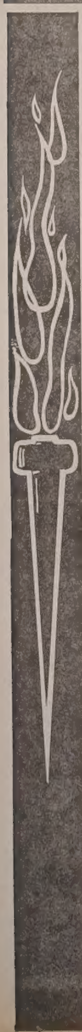

ПРОСИМО ПОДАВАТИ ВНЕСКИ НА ЩОРІЧНІ НАГОРОДИ АЛБЕРТСЬКОГО УРЯДУ ЗА НАДЗВИЧАЙНІ ДОСЯГНЕННЯ

Нагороди за досягнення даються щороку тим албертцям, які протягом минулого року, осягнули видатне признання на національному або міжнародному полі за їхні досягнення.

Сюди належать дві катеґорії заслуг:

ПРОФЕСІЙНІ ПОСЛУГИ АБО ЗВ'ЯЗАНІ З ЗАЙНЯТТЯМ

Цю нагороду дістають особи або групи осіб, яких внески в ділянці їхньої професії або їхні добровільні вчинки одержали признання в часі від 1 вересня 1971 до 31 серпня 1972 р., або яких осяги були такі надзвичайні, що запевнюють їм постійне признання (тобто осяги розтягаються на багато років).

КОНКУРУЮЧІ

Цю нагороду одержують ті особи або команди, які як аматори беруть участь в національно визначних канадських або міжнародних змаганнях в часі між 1 вересня 1971 і 31 серпня 1972 р. Поодинокі особи мусять впершу чергу бути першунами в канадських змаганнях; мусять зайняти перше, друге або третє місце в міжнародних змаганнях.

Кожний кандидат на нагороду мусить бути мешканцем Алберти і мусить мати поручителя та другого, що його піддержував би. Всі внески мусять бути подані перед 13 вересня 1972 р.

Вишліть залучений купон ще сьогодні або пишіть за всіми точними інформаціями та номінаційними формами на нижчеподану адресу.

TO: ACHIEVEMENT AWARDS APPLICATIONS
Bureau of Public Affairs,
Government of Alberta,
Room 130, Legislative Bldg.
Edmonton, Alberta

Please send me necessary nomination forms for the Alberta Government Annual Achievement Awards.

NAME ....

ADDRESS ....

CITY ....

GOVERNMENT OF Alberta

Едмонтонтон, Алберта: – похорон бл. п. Петра Палажука

В неділю, 25 червня ц.р. відійшов у вічність, після довгої й важкої недуги прийнявши Найсв. Тайни, бл. п. Петро Палажук. Народжений 3 березня 1909 р., упокоївся на 63 році життя і після 44-річного побуту в Канаді куди приїхав зі села Джурин, Чортківського повіту, в Україні. Шукаючого кращої долі привітала за далеким морем країна яка дарувала свобідне життя, але одночасно вимагала великих трудів і жертв. Взявся радо до праці й трудився віддано, як це потраплять робити діти українського народу. Працював спершу як робітник на фармі, в околиці Ветаскевін, потім як власник фарми біля Ґлендон з черги якийсь час в Онтаріо і Британській Колюмбії, кілька років в Калгарах, і накінець в Едмонтоні. В 1956 р. одружився з Маргаретою Павлюк в якій найшов вірну подругу життя. Хоч праці було завжди „повні руки" й не бракувало труднощів, бо через довгий час покійний поважно хворів і більше разів побував в лічницях, проте в нього завжди був час для Бога, церкви, для своєї спільноти та її організацій. Коли йшлося про загальне добро, в нього ніколи не було вимівки „то не моя справа", він часто відмовляв собі потрібного відпочинку, покидав працю вдома й спішив туди, де було потрібно його ради, його рук, і допомоги. Був незвичайно діяльний в параїфі, в Братстві Українців Католиків — Товаристві мужчин при катедрі св. Йосафата, в Українському народному Домі та на Єпархіяльній оселі. Зі завдань, які йому припадали як членові управ організацій, і з інших, що їх сам на себе накладав, вив'язувався завжди найбільш совісно. Був людиною наскрізь відповідальною, на яку можна було завжди й усюди числити і покладатися. Любив гаряче рідну Церкву і свій нарід. Добро й майбутнє Церкви і українського народу лежало йому дуже на серці. Усім тим він завжди журився і глибоко переймався. Незвичайно боліла його всяка байдужність — неохота трудитись для своєї Церкви, рідної спільноти, а зокрема для нашого майбутнього — для дітвори й молоді. І його добре серце хвилювалось, щораз більше ослабло, аж прийшли грізні атаки й невилічима недуга. Не помогли ніякі заходи лікарів ані печаливість дружини, яка з посвятою піклувалась хворим.

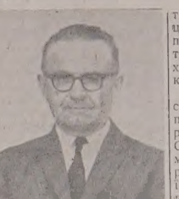

бл. п. Петро Палажук

Перестало битись серце Петра Палажука, і глибокий жаль огорнув не лиш рідних, але теж всіх, що його знали. Вечером, 28 червня жалібна громада заповнила каплицю похоронного заведення „Парк Меморіял". Катедральні душпастирі відслужили парастас. Співав хор під управою М. Іваника. Після відправи О. Брода попращав покійного від парафії й усіх організацій, а А. Савчин від Товариства мужчин. В четвер, 29 червня отці Ю. Ковальський, В. Чопей і Р. Ганкевич відслужили в катедральному храмі св. Йосафата заупокійну святу Літургію, до якої співали дяки під проводом В. Зіньчука. Похоронне слово мав о. парох, прощаючи того, що був „домашнім" в цій церкві. Тлінні останки покійного спочили на цвинтарі св. Михайла. Після похорону відбулася тризна в катедральній залі.

Бл. п. Петро залишив у смутку дружину Маргарету, пасербів Данила і Марту з родинами, та дві сестри: Сестру Анну Сл. П.Д.М. в монастирі у Бельгії та Параскевію Пастушак в Україні. Залишив теж світлий приклад доброго християнина, вірного сина української Церкви і народу, людини чину і жертви; приклад-гідний наслідування.

З нагоди похорону передано на „Українські Вісті" 20.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а покійному вічна пам'ять.

о. Ю. Ковальський

Ланівці, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ ГНАТІВ

В понеділок, 29-го травня віддала свою душу Богові бл. п. Анна Гнатів. Померла вона на удар серця в шпиталі св. Павла в Саскатуні.

Покійна приїхала до Канади молодою дівчиною з Уюраїни (Східніх областей) в околицю Ростерн, Саск.

1926 р. вона вийшла заміж за Івана Гнатів і обоє фармерували у Ланівцях. Тут належали до парафії і обоє були її щирими членами.

1-го березня 1962 р., помер її муж Іван. На слідуючий рік покійна перейшла жити до Саскатуну, щоби відпочити по трудах на фармі.

Та не довго відпочивала. Проживши 69 років, відійшла до Бога по заслужену заплату. Лишила в смутку п'ятьох синів, одну дочку й 18 внуків.

Її сини: Стефан у Ст. Люї, Місоурі ЗДА, Ілько в Ошаві, Онт., Микола у Торонто, Онт., Тадей у Саскатуні, Саск., Роман у Форт Мек Миррі, Алта, й Теофіль (Ременда) у Бруно, Саск. Лишила також брата Миколу Маршал у Бруно, Саск.

Похоронну св. Літургію відслужив о. Гронський. Після похорону була перекуска в парафіяльній залі.

бл. п. Анна Гнатів

П. М. Сікорський попросив п. Степана Ременду перевести збірку на „УВісті". Збірка принесла 15 долярів, які переслано до Едмонтону. При кінці перекуски і по молитві відспівали присутні покійній Анні вічну пам'ять.

Дякуємо щиро за переслану жертву в сумі 15.00 долярів. Нехай Господь дасть покійній небесне царство в небі та вічну пам'ять на землі.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ ВАЦКО

бл. п. Василь Вацко

Покійний Василь Вацко народився 11-го серпня 1894 р. в селі Красне, повіт Калуш, Україна.

До Канади прибув в 1912 році, зразу до Едмонтону а опісля до Менвил, де став на працю при залізній дорозі. Покійного звінчав з Марією Осінчук, пок. о. Крижановський ЧСВВ в 1917 р.

Вже одружений виїхав з дружиною до Дромгеллер, де став на працю в копальнях вугілля. Тут прийшли на світ його діти: Анна, тепер замужна Бартон у Ванкувері і Ельсі, зам. Пеппер у Ледук.

По 15 роках праці у Дромгеллер покійний переїхав до Мирнам і відкрив власне підприємство. Живучи у Мирнам, покійний став діяльним як у церковному, так і громадському житті.

В 1949 р. бл. п. Василь преселився до Торгилд, де отворив крамницю зі солодощами й кімнату на більярдові гри. Він провадив їх аж до 1969 р., коли перейшов на заслужений спочинок й перейшов жити на постійне до Ледук, де й помер 15-го червня ц.р.

Живучи в Торгилд, він був запопадливим працівником у своїй церкві й парафії.

Він допоміг зорганізувати українську католицьку парафію, як також помагав при будові церкви.

Його дружина Марія була одною з тих, що організували відділ Ліги Українських Католицьких Жінок у Торгилд.

По багатьох літах праці мрії покійного Василя здійснилися, бо нині в Торгилд стоїть нова модерна церква, як символ його праці.

Бл. п. Василь був діяльним не лиш у церковному житті; він був також довголітним членом клюбу „Лайонс" і був добрим суспільним працівником.

Його дуже любили діти. Він для них всіх був лиш „Билли". По короткій недузі відійшов покійний у вічність, лишаючи в смутку свою дружину Марію, доньку Елсі Пеппер в Ледук і Анну у Ванкувер, як також шість внуків і одного правнука.

В неділю, 18-го червня відслужив о. Р. Ганкевич панахиду в каплиці Парк Меморіял, а св. Літургію і похорон відправив о. П. Мойсюк в понеділок, 19-го червня в катедрі св. Йосафата. Похоронено покійного на цвинтарі св. Михаїла.

Родина складає щиру подяку родині і приятелям, що помогли при організації і влаштуванні похорону, дякує за квіти і вислови співчуття. О. Р. Ганкевич і о. П. Мойсюкові найщиріша подяка за св. Літургію і похоронну проповідь.

Опечалена Марія-дружина і доньки Анна і Ельсі. Родина покійного Василя Вацка зложила на пресфонд „УВістей" 15 долярів. Щиро дякуємо за пожертву а покійному Василеві Вацко нехай подасть добрий Небесний Отець вічне щастя в небі і вічну пам'ять на землі.

Спи, любий між мужу! Я тебе не забуду! Спочивайте легко дорогі наш батьку, милий наш діду та прадіду. Завжди будемо вас згадувати. Вічна вам пам'ять'

Вісті з Едмонтону

Пластовий новацький табір „Соняшна поляна"

Табір відбувся в часі від 16 до 30 липня (спархіяльний оселі Вобман, Алберта для двох гнізд едмонтонської Пластової станиці: гніздо новаків „Лісове Царство" і гніздо новачок „Працьовиті". В таборі було 20 дівчаток і 18 хлопчиків у віці від 7 до 11 рр.) Зі звіту командантки табору довідуємося, що табір вела команда табору в такому складі: командантка — Марія Дитиняк, заступниця — Надія Цинцар, писар — Марія Татчин, бунчужна — Марта Горбай, сестрички — Галина Дитиняк і Дарія Васараб, братчики — Ігор Кухаришин і Тарас Ільків, лікар (доїздив) д-р М. Снігурович, інтенданти — Орися Родинюк і Тамара Стефанів, кухарки — Оксана Тарнавська і Анна Бумбак, „шміраки" — Галя Саварин і Ірця Тарнавська.

I

ПРОГРАМА ТАБОРУ: Працю проваджено на таборі двома способами, а саме, загально цілим табором і окремо роями. Таборові вибрано назву „Соняшна поляна" і відповідно до назви табору вибрано назви поодиноких роїв — старші хлопці „Жаби" (братчик Тарас Ільків) і молодші „Соколики" (братчик Ігор Кухаришин); старші дівчатка — „Соняшники" сестричка Марта Горбай, середні „Фіялки" сестричка Дарця Васараб і молодші — „Конюшинки" сестричка Галя Дитиняк. Для цілого табору відбувалися всі ранішні збірки-молитви, теренові гри, прогульки, купіль на озері, „по-фас", спів, гутірки, ярмарок, маскарадна забава і спортові гри. Праця поодинокими роями — Надя Цинцар з роєм „Жаби" перевела пробу вмілости „Лісовик" і „Картограф" та точки до третьої проби; Марія Татчин з роєм „Соколики перевела пробу вмілости „Лісовик" і точки до другої і першої проби; Марія Дитиняк і Марта Горбай з роями „Соняшники" і „Фіялки" перевели пробу вмілости „Таборовичка"; Галя Дитиняк і Дарця Васараб з роєм „Конюшинки" пробу вмілости „Гра й Жучок". Дівчатка і хлопці мали на таборі ручні заняття. За дівчаток відповідала Марія Татчин. Вони повишивали на голови чільця, шили коробочки з українських карток, ведмедя, зайчиків, робили скриночки на гроші, малювали, тощо. З новаками ручні роботи переводили Тарас Ільків й Ігор Кухаришин. Новаки зробили луки, човни й малювали дерев'яні ложки. Н. Цинцар робила з новаками росві тотеми. Відбуто слідуючі теренові гри: теренова гра базована на віршах Лесі Українки й теренова гра, базована на казці „Таємниця країни Суниць". Відбуто цілий табір відбув дві прогульки в ліс. Проведено з цілим табором слідуючі гутірки: (1) Гетьман Петро Сагайдачний і Запорізька Січ — Н. Цинцар. (2) Історія і схема УПН — Н. Цинцар, (3) Обжинки і збіжжя — М. Татчин, (4) Що таке дружба — М. Дитиняк, (5) Гутірка про лицарів, основана на легенді про Прометея — М. Дитиняк, (6) Треба бути совисним" — М. Дитиняк, (7) Байда Вишневецький — Н. Цинцар.

II

Кожного дня відбувався спів для цілого табору. Таборовики навчилися слідуючих пісень: (1) Гей Січ іде, красен мак цвіте, (2) Ой на горі там женці жнуть, (3) Стоїть явір над водою, (4) Через міст перейти, (5) Візьмемось за руки (аркан), (6) Машерують добровольці, (7) Ой що ж бо за шум (про комара). Спів переводила Марія Дитиняк. Крім цих пісень таборовики навчилися пісень на своїх зайняттях: „Жаби" — „Приїхали ми з міста", „Соколики" — „Я бачив як вітер березу зломив" і „Віє вітер, віє буйний"; „Соняшники" і „Фіялки" — „Ой казала завірюсі" і „Перепілко", а „Конюшинки" Ходить жучок по дубині". Були інсценізації казок: „Соколики" казку „Півник і курочка", „Соняшники" і „Фіялки" казки „Сонечко, „конюшинки" казки „Коза-Дереза" а „Жаби" казку „Чумаки". Новацтво мало на таборі Новацьку маскараду. Кожний таборовик придумав і готовив для себе маску, а відтак відбулася парада всіх таборовиків перед командою. Після того всі забавлялися й вели різні розвагові гри. Найкращі маски були: метелик, жаба, царівна, зайчик, значок, лісовик, кіточка й маленькі дівчатка. З вихотовленням масок найкраще вив'язався рій „Конюшинки". Всі таборовики підготовили „Новацький ярмарок Соняшного Зайчика". Кожний рій прибрав свій станок гарними написами, а відтак захвалював свій товар, а всі таборовики купували різні присмаки за паперові гривні. Кожний рій придумав якусь гру й усі гарно забавлялися. Кожного

(закінчення на стор. 7.)

Дитячий садок „Доброї волі"

Другий відділ ЛУКЖ „Добра воля" при катедральній парафії св. Йосафата організує, як і попередними роками, діточий садочок.

Садочок буде в тому самому приміщенні, що й минулого року.

Запис до садочка буде 5 вересня від години 1.30 пополудні. До садочка приймається дітей від 4-5 і пів року.

Перший день садочка буде 7-го вересня.

За ближчими інформаціями звертайтеся до п-і Ліліян Осташевської тел.: 484-2088 або до п-і Віри Байрак, тел.: 479-3480.

Проф. Яр. Рудницький на наукових конґресах

На запрошення постійного Комітету лінґвістів при ЮНЕСКО в Парижі, проф. Яр. Рудницький візьме участь в XI-ому Міжнародному Конгресі мовознавства, що відбудеться з кінцем серпня в Болонській академії в Італії. Крім цього він візьме участь у Міжнародному конґресі порівняльної літератури в Кембрідж, Англія.

Початок шкільного року на Курсах українознавства

Шкільний рік 1972/73 на Курсах українознавства ім. І. Франка в Едмонтоні починається в суботу, 2 вересня ц.р. о год. 9-ій рано Богослуженнями: в церкві св. Юрія Побідоносця і в катедральному храмі св. Івана, в яких повинні взяти участь усі учні(ці) та учителі. О год. 19-ій відбудуться вписи до всіх кляс в Рідній школі при церкві св. Юрія (ріг вул. 95 А і 113 Евеню). Адміністраційна оплата за кожного учня(цю) 2 дол. По вписах будуть вступні іспити на 1-ий, евентуально на II-ий курс. Учні(ці), які при вписах предложать свідоцтво закінчення 6-ої кляси Рідної школи, будуть приняті на I-ий курс без вступного іспиту. Учні, які скінчили 12 років життя і закінчили 5-ту клясу Р.Ш. або вчилися приватно, можуть бути приняті на I-ий курс, якщо підчас вступного іспиту виявлять задовільне знання української мови в слові й письмі.

При іспиті на II-ий курс вимагається знання з усіх предметів першого курсу, тобто з української мови з граматикою, історії та географії України і з релігій (церковних обрядів). Втому ж самому часі відбудуться поправні іспити для учнів, які в минулому шкільному році 1971/72 мали нижчу оцінку ніж 50% з якогось предмету.

Наука на Курсах Українознавства починається нормально в суботу, 9 вересня о год. 9-ій рано в школі св. Василія В. (при вул. 102 і 115 Евеню), як і минулими роками.

Управа Курсів Українознавства ім. І. Франка

Новий шкільний рік

Рідна школа при церкві св. Юрія розпічне шкільний рік 1972/73 Службою Божою в суботу, 2 вересня о год. 9 ранку. По Службі Божій вписи до першої кляси й евентуально до вищих включно з 6 клясою, якщо учень в минулому році в нашій рідній школі не вчився. Всі кляси одержать тоді порядок навчання, що розпічнеться в першому тижні вересня.

АЛБЕРТСЬКА ДІВОЧА ОРКЕСТРА В ЛАС ВЕҐАС, НЕВАДА, ЗДА.

Дівоча барабанно-трубна оркестра з Едмонтону

До неї належить сто шість дівчат. Оркестра є нині в Европі в турне, що почалося в Англії й в Англії кінчиться 31-го вересня.

Минулого року оркестра була на турне в Америці й у Мехіко. З поміж 4,000 подібних оркестр в світі, нашу едмонтонську оркестру вибрано, щоб грала в час запалення олімпійського вогню на цьогорічних ігрищах в Мюнхені Зах. Німеччина.

Англія приймала наших едмонтонських дівчат з великим ентузіязмом. Всюди витали їх мейори міст, а нарід оплескував їх гру.

Попри проминаючі успіхи, оркестра має пропозицію від Капітол Рекордс награти їхню музику на платівки. То великий і тривкий успіх.

Нам приємно, що між дівчатами є й українки. Ось їхні імена: Христина Дмитрук, Гейл Мельник, Ким Равлюк, Юлія Семак, Деббі Савчук, Бернадетта Синишин, Валерія Захарчук і Діяна Запальська.

Місто Едмонтон просило дівчат, щоб вони піддержали офіційне прохання міської управи, щоб в Едмонтоні відбулися змагання Комменволту в 1978 році.

Кажуть, що дівчата, хоч втомлені, але завжди в доброму гуморі. Вони роблять велику пропаганду для Канади, а зокрема для Алберти, а ще спеціяльну для міста Едмонтону.

Цікава доповідь про „Кассандру" Л. Українки

М. Кейван

Заходами трьох едмонтонських організацій, а саме НТШ, літературно-мистецького клюбу і гуртка книголюбів відбулася у неділю, 16 липня у залі УНО прилюдна наукова сесія з доповіддю д-ра В. Жили, професора Тексаського університету на тему „Образ Кассандри у творчості Лесі Українки". Цікавої доповіді вислухало майже 60 людей, в тому трохи молоді.

Сесію відкрив голова осередку НТШ на Західню Канаду, проф. Яр. Славутич. Він представив прелеґента, що народився у Збаражі 1919 р., студіював на Манітобському університеті, дістав докторат від УВУ у Мюнхені і викладає німецьку та російську мови на університеті у Тексас. Є він теж головою комітету у у справах порівняльної літератури та редактором англомовних річників порівняльної літератури.

П'ятьдесять хвилинна доповідь була дуже солідно опрацьована. Прелеґент зупинився на тих творах про Кассандру, якими могла користуватися Л. Українка, коли у 1903 р. написала свою драматичну поему. Епізодичні згадки про Кассандру є у Гомера та Верґілія. Теж новітні письменники, напр. Шекспір, Шіллер та інші (зокрема німецькі) писали про Кассандру, — кожний по своєму. Леся дала власну оригінальну версію троянської пророчиці у драмі, яка виявляє докладну обзнайомленість авторки з клясичним світом.

Кассандра Лесі Українки це наскрізь трагічна постать, яка бачить майбутні нещастя, але не знає їх причини ані не може їм запобігти. Зрештою, запобігати нещастям навіть не намагається, бо надто вірить у всемогучність Мойри (долі), супроти якої люди безсилі. За словами віщуна Гелена боги дали Кассандрі дар пізнавати правду, але не дали сили керувати правдою. Бо Кассандра Лесі Українки не має геройської вдачі, хоч має прометеївські риси. Вона пасивна, нерішуча, фізично слаба, до того повна сумнівів. Не вміє перетворити слова й зброю і правдивість її слів стає її трагедією. Жорстока правда Кассандриних слів людям непотрібна. Її бояться і навіть найближчі — сестри і наречений покидають її. Тому вона зовсім самотня.

Антитезою Кассандри у драмі Л. Українки є Гелен, віщун з гнучким розумом, що часто послуговується неправдою, яка для людей приємна і корисна. Для нього не правда родить мову, але мова родить правду, тому фальш допускаємий.

При кінці доповіді прелеґент поставив питання: чи можна уважати, що Кассандра це Леся Укарїнка, а Троя — Україна. На його думку так воно є. Леся, як і Кассандра вірила у правдивість слова, не признавала фальшивих вартостей. Для Лесі правдиве слова — то найбільша у світі потуга, найгостріша зброя. І Кассандра і Леся фізично слабі жінки, правдивість їх слів стає їхньою трагедією, бо співгромадяни їх не розуміють. В обидвох величезна любов до батьківщини і зрозуміння її трагедії.

Хоч слухачі нагородили проф. Жилу рясними оплесками, то в дискусії ніхто голосу не забирав. Мабуть тому, що доповідь була так вичерпуюче опрацьована, що навіть фахівці не могли нічого додати, а її високий науковий рівень відбирав відвагу пересічному нефаховому слухачеві забирати голос.

На закінчення приємно було почути, що „Кассандра" Л. Українки вже появилася англійською мовою в дуже доброму перекладі Віри Річ і що двох професорів департменту порівняльної літератури Тексаського університету включили її у програму своїх викладів.

* **В ЗДА подорожіли квитки на переліт літаками на 2.7% за переліти в ЗДА. В травні минулого року американські летунські лінії підвищили ціни за квитки на 6%.**

БАТУРИН

Історична повість (45)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Хоробрий коваль з Гончарівки, не маючи своїх, як він каже, камяних галушок, щоб ними затикати ненажерну пельку ворожу, пробігав свою «армію», порядкував, роздавав роботу, заохочував, почував себе, як майстер серед челядників у великій кузні. «Лавами, браття, лавами, — поміж лавами вільне місце лишіть, щоб ворожі кулі мали де падати. І не густо в лавах лягайте, чим рідше, тим тяжше ворогові попасти!»

В сю мить кількома лавами загатили дорогу. Десь і рискалі взялися, кожний для себе ямку гребе, щоб голову за купиною сховати, бо так безпечніше.

Недавно ще товпа, схвильована, хоробрістю пяна, але непевна й несвідома, що їй робити, тепер відділ карний і справний, фалянга, котру переломити важко. Без крику і вереску дикого, без лайки гидкої і без нікчемних проклонів, певні своєї справи, з вірою у свої сили чекають, коли ворог знов кинеться на них. Заняті своїм ділом, забувають, що діється в городі і на замку. Але чують, що в городі погано.

Нічого доброго не віщує цей божевільний гул.

Город, як вулькан перед вибухом, клекотить. А найгірше з супротивного боку. Мабуть там ворог теж переломив вали і вдирається на пожарище. Загасить його кровію!

Неодному хотілосяб бігти, помагати, бо там теж свої, може й близькі, але про те навіть не думай. Коваль пробігає між лавами, подає знак: «готовись-!»

Ворог ось-ось нахлине.

Коваль бачить, як за брамою вискакують і знов ховаються чорні ляльки, як у вертепі, чимраз їх більше, — хмара. А з тої хмари блискавки падуть. Москалі обстрілюють наших. Але їх кулі переважно у людський вал влучають. Трупів за живих беруть. А всеж таки деяка куля і в живого попаде.

Вже ранений той гончар, що так завзято головнями метав, а його гарний син віддав Богові духа. Вже й ковалеві куля передіравила шапку і мабуть чи не задерла чуприни, але він не каже нікому, щоб заколоту не було. Він тут вожд. А всеж таки вже не пробігає поміж лавами, а повзе, скрадається, як тигр, кожної хвилини готовий до скоку.

Добре, що доріжка спускається вдолину. З кожної лави можна ворога брати на ціль. Видно кожний його рух, крок, лави як сходи знімаються одна вище другої, а ворог удолині.

Перевалюється крізь браму, вже не стріляє так густо, наступає. В коваля теж мушкет, і в Мотрі, — вона біля його.

«Не тратить даром куль. Добре на ціль бери. . . Па — а — ли!»

Гукнули мушкети, вулиця вкрилася димом, світа божого не видно.

Чути тільки, що козаки недаром стріляють. В вулиці булькотить, хрипить, гаркотить, як у глотці страхітної потвори.

Дим розступається, — видно, скачуть чорні ляльки, менше їх, ніж зразу було, але все ще багато, все ще підпригують, підбігають, наближаються до валу.

«Перша лава — ставай!» — гукає коваль і перша лава кидається зі штиками вперед.

«Гурра! Гурра!»

Вал ширшає і росте вгору.

Задні лави дальше з мушкетів палять, лупотять стріли, як ціпи в стодолі.

«Гурра! Гурра!»

— — — — — — — — —

Нараз. . . що це таке? В останніх лавах зойк. . . Кулі ззаду падуть, влучають...

Мотрі чорно зробилося в очах. Вона зрозуміла, що сталося щось найстрашнішого, що в цей мент могло статися, — вони попали в два огні. Ворог бере їх у кліщі. Москалі з супротивного боку вдерлися в город. Частина мабуть вже посунула на замок, частину кинули на них.

Ті, що на замок пішли, може й зупиняться ще на короткий час на тих ровах і валах, котрі вирито нині, але тих, що їм отсе на тили заходять, не зупинить ніщо. Зрозумів це коваль і, не надумуючись довго, робить що тут можна ще зробити: каже задним лавам повертатися лицем до нового ворога, не бентежитися, не втікати, бо нема куди, битися, бо нічого їм більше робить.

Хоч би й прохали пощади, ворог не дасть.

Як гинути, то чесно, як гинули батьки й діти, по козацьки . . . Так і гинуть.

Кожний з них декількох ворогів тягне на той світ з собою.

Мотря ніколи не уявляла собі, щоб люди могли добувати з себе стільки сил і стільки завзяття, щоб вони спосібні були перемінитися прямо в титанів.

Це почуття величі і подив, пошана для хоробрости бере верх над почуттям небезпеки. Мотрі не страшно, що вона за хвилину згине, її душа переповнена невисловленим захопленням на вид тих людей героїв. Почуває для них не тільки подив, але і вдяку і як жалує чого, то хіба, що вдяки тієї висловити їм не може. Вони гинуть один за другим і за хвилину з цілої отсеї лицарської фаланги не останеться нічого більше, крім великої купи окривавлених трупів, поломаних шабель і хмари диму, котрий розвіється з поранковим вітром, як розвівається усе.

Боротися й гинути разом із ними, це одно, що лишається їй. І вона бореться, не думаючи як, не застановляючись, не міркуючи над вислідом боротьби, переміняється в частину тієї збірної душі, яка бориться від насили, від нечести, від перемоги. І дивно Мотрі, що тая боротьба так довго тріває, що сили людські такі невичерпані.

Звідкиж нараз усе захиталося, чому це якраз тепер, доси непобідимі середні лави подаються і розступаються на боки?

Боковий удар? Чому наші не відпирають його? Невжеж в останній мент бракло відваги, щоб вмерти так хоробро, як хоробро боролись? Мотря зжахнулася.

«Вперед! Вперед!» — і кидається навмання. Але чує, що чиясь залізна долоня приковує її до себе і відсуває набік. . . Коваль . . . Так, це він . . .

Він останки своїх борців полуоборотом повертає управо, в напрямі валів і мурів, бо несподівано з городу наспіла йому визначна підмога, — Чечель з сердюками.

Скільки їх? Чому кинули замок? Чому якраз туди звертаються? Невжеж їм у городі нічого більше робить?

На всі ті питання Мотря не вміє відповісти, а думати над ними нема часу.

Чечель весь у крови, без шапки, в порванім контуші, роззірений, страшний, як фурія, як сам бог війни, з такою силою напер на москалів з боку, так нагло й несподівано для них, що їх товпища зжахнулися, захиталися і мимо накликів своїх офіцерів, мимо усяких зусиль, щоб вдержати їх у боевім строю, подалися назад, лишаючи на місці чималі втрати з забитих і ранених.

В Чечелеві лави вступає коваль зі своїми недобитками, дехто вспів і свого раненого товариша потягнути за собою, скоро і без вагання, відбиваються направо й наліво, шаблями, прикладами мушкетів, кидають бомби ручні і промощують собі шлях до валів, до того місця, котре заздалегідь вибрав собі в своїй уяві Чечель і до котрого їх веде, поклавши все на одну карту. Город занятий, для нього вже ратунку нема. Його здобула зрада, супроти якої безсиле навіть найзавзятіше лицарство. Чечель хоче з останками хороброї залоги перебитися і вискочити з твердині, перейти Сейм, а там уже, коли не гуртом пробиватися в поле, так хай кожний спасається, як може. Жаль козаків. Вони ще придадуться, а в городі чекає їх або безцільна смерть, або допит жахливі муки.

Сердюки сліпо йдуть за своїм хоробрим полковником, не питаючися, які в нього задуми і пляни.

Вперед, вперед, бо за ними лиш сором і муки . . .

Москалі заливають Батурин. Гасять пожар кровю і трупами людей. Живих кидають туди, дітей, що відбилися від своїх батьків і бігали по городі, розпучливо взиваючи ратунку, ловлять їх і з насолодою, якої не виявляють навіть звірі, знущаючися над жертвами своїми, кидають у жар, як на сковороду м'ясо, як вареники в окріп. Займається одіж, жариться живе тіло людське і противний сопух розноситься кругом.

Неймовірне, страшне автодафе.

«Нелюди! Звірі!» — верещать жінки, кидаючися як львиці на ратників царських, але їх розпучливий крик стрічається з тупоумним насміхом людей-звірів. «Ось вам!» — і вони за волосся волічуть безталанних жінок, пробивають їх штиками, торощать голови прикладами мушкетів.

Перемога, побіда, звірське божевілля!

Навіть старці й каліки, що ютилися під мурами, бо ніяк і нікуди їм було втікати, не знаходили пощади. І їх вбивали безпощадно, з глупим і безцільним завзяттям, з охотою винищити все, що виявляло прояви життя, що мало подобу людську.

Так лютує і скаженіє тільки вода, прорвавши греблю, і пожар, вихопившися з тих меж, у які вложив його промисел людський, так скаженіє безумне й бездушне живло. У звірів куди більш милосердя. Роззвірений чоловік від живла і від звірюки страшніший. Це не війна, а різня, не здобута твердиня, а сам спід, сам останній круг пекла.

Не здержати того злочину страхітного, не спам'ятати побідників, не пригадати їм, що й вони люди. — Ні! Ні! . . . Втікати, втікати від них.

І Чечель щасливо пробивається в напрямі Гончарівки. А з ним коваль і його гурт, з ними і Мотря.

Москалі, не стрічаючи дальшого опору, посуваються вперед. Вони бачать здалеку якісь відділи, і не знаючи, що це їхні брати, які з другого боку увійшли в город, беруть їх за козаків, котрі подалися взад, і стріляють на них. Тамті відстрілюються, добру хвилину тріває це непорозуміння, а за той час Чечель зі своїми щасливо доскакує до Гончарівки, зводить по дорозі бій з відірваними московськими відділами, що пустилися на дозволену грабіж, як гієни й шакалі на жир, і користуючися загальним безладдям і суматохою, в котрій не розбірається ніхто, добре відомими стежками й хащами вискакує згорода і скривається в байраках і очеретах.

Летить за ним дика оргія звуків, тріск пожежі, луск самопалів, плачі, зойки й ридання мордованих людей, пяні крики побіди, жалісний рев худоби, все це перемішане з собою, страшне, жахливе, велике, як кінець світа.

Летить, спиняє його, як докір, як грижа совісти, як проклін, за те, що він кидає безталанний город, і що не гине разом із ним.

Але останки тверезого ума кажуть йому ратувати те, що в кожній війні найважніше й найцінніше, — останки реґулярної армії, за котру він, як вожд, має відповідь дати.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(закінчення з стор. 2.)

заплатив. Тому я перестерігав наших прочан, щоб не рвалися платити вимаганих цін за товари в крамниці нашого готелю, але передусім перевірили ціни в інших крамницях, а відтак ще й поторгувалися добре. Наші прочане навчилися тої штуки досить скоро й відтак, при купні в Святій Землі, чи навіть в Італії таки добре торгувалися й то переважно з добрим успіхом...

Врешті наші прочане зійшли всі до готелевого голу, прийшов теж наш Джордж і ми пустилися йти до недалекої церкви Благовіщення. На дорозі, біля якої стояв готель, працювали робітники, що направляли дорогу, й ми йшли гусаком краєм дороги. По дорозі тут і там під муром будинку стояло кількоро арабів, які влаштували собі невеликий продажний ринок, розіклавши таки прямо на землі свій товар: яринку, овочі тощо. Вони сиділи спокійно й ждали на покупців, які підходили до них, обмацували та оглядали з усіх боків товар, а відтак, якщо товар їм подобався, питалися про ціну й зачинали торгуватися. В деяких залуках та на невеликих площах розкладали товар більше арабів й це виглядало вже на дещо більший ринок. Але ніде не було багато покупців й продавці — арабські селяне — „феллахи" — спокійно ждали, аж хтось підійде й виявить зацікавлення їхнім товаром. Нас ці речі не цікавили, бо ми мали увесь харч в готелі, а до того ми спішилися, щоб прийти на час до церкви Благовіщення.

Напроти нас йшли араби, що несли на голові кошики з яриною, овочами, зурми та різними сільськогосподарськими продуктами. Інші мали в кошиках печиво-плоскі паляниці, або солодке, ще інші несли різні речі, закуплені в місті. Поміж тими вже снувалися і молоді арабські продавці різних пам'яток, які чіплялися кожного прочанина й старалися зацікавити його своїм товаром. Та Джордж і я відганяли всіх тих продавців, обіцяючи їм дозволити торгувати з нашими прочанами після Служби Божої, що одначе не дуже їм перешкоджувало й далі пропонувати свій товар. Найбільший гурт продавців був при вході на площу церкви Благовіщення. Вони формально заблокували цілий вхід, стараючися задержати всіх прочан, щоб ще перед входом до церкви продати свій товар. Деякі з прочан таки дали заманити себе приманчивим захвалюванням продавців і я мусів йти й зводити формальний бій із продавцями, щоб вони відпустили наших прочан до церкви, бо інакше ми спізнимося на Службу Божу. Притому кількох до них заявило мені досить зухвалим тоном, що, мовляв, я не можу здержувати прочан від купна пам'яток, бо вони, тобто продавці, з того живуть й зате платять податок. Я відповів спокійно, що я кличу прочан лиш тому, що ми маємо Службу Божу, а відтак хай вони купують, кілько й що захочуть. А, якщо вони — тобто продавці — й далі будуть турбувати моїх прочан своїми пам'ятками, то я хіба закличу поліцію. Та немила погроза таки дещо на них поділала й вони залишили наших прочан у спокою, посилаючи мені багатозначучі їдкі погляди. Що вони притому ще щось й шептали, то інша справа, але я на те не звертав уваги. То звичайна історія у всіх арабських країнах.

Найгірше було, що до тої розмови не міг мішатися мій Джордж. Вступ на площу церкви мають лише офіційні провідники, які мають спеціяльний дозвіл на те та продавці пам'ятають, що платять податок. Джордж має лиш дозвіл на ведення свого авомобіля-тексі, але не має права бути провідником, тобто опроваджувати прочан по святих місцях та давати якінебудь пояснення. Через те він й не може входити на церковні площі чи до церков й давати пояснення поодиноким прочанам, чи групі, бо офіційні провідники на нього зараз внесуть скаргу, що вн займається не своїм ділом. Тому Джордж, який ішов поруч мене, не вмішувався до нічого й вдавав, що його ці справи не цікавлять. Але я дав собі якось раду сам й усі наші прочане пішли до величавого храму Благовіщення. Великі входові двері храму були зачинені й Джордж, який добре визнається у всіх входах й виходах усіх Святих Місць, попровадив нас до бічного входу, де вже нас ждав мій знайомий араб-захристіян церкви Благовіщення.

ВІСТІ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

1-го вересня — Преосв. Кир Андрей візьме участь у річних нарадах учителів католицьких шкіл Саскатуну.

3-го вересня — Архиєрейська св. Літургія й візитація в год. 10-ій рано в Кіндерзлій.

10-го вересня — Архиєрейська св. Літургія в 10-ій год. ранку Камсак, гість Преосв. Василь Величковський ЧНІ

17-го вересня — Архиєрейська св. Літургія год. 10-та ранку, Вонда. Архиєрейський Молебень год. 5-та Кадворт-місто.

21-го вересня — Архиєрейська св. Літургія 10-та ранку в церкві Різдва Матери Божої на Шіго-фарми. год. 5-та Арх. Молебень, Канора, та надання уряду почесного крилошанина о. деканові Я. Ляшкевичеві.

24-го вересня — Архиєрейська св. Літургія, при участі Преосв. Василя Величковського в Саскатуні год. 9.30 рано в катедрі св. Юрія, та відслонення таблиці жертводавців у центрі молоді в Саскатуні.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з стор. 5.)

рів думали, що Гавреляк дістав досить голосів й багато з них пішло спокійно до дому. Тимчасом два англійські кандидати заявили, що вони відтягають свою кандидатуру й просили своїх приклонників дати свої голоси на Грея.

Наш другий кандидат Р. Дзеник теж відтягнув свою кандидатуру й у кінцевому голосуванні залишилися лиш Гавреляк і Грей. Якщоб всі наші учасники зборів були залишилися до кінця, то, здається, що Гавреляк був би дістав офіційну номінацію. А тому, що чимало наших учасників залишили збори, Гавреляк не дістав потрібної кількости голосів й Грей дістав номінацію невеликою більшістю.

Гавреляк домагався перечислення голосів, бо думав, що може при численні голосів були якісь неправильности, але й то нічого не допомогло. Голоси перечислено й показалося, що Грей мав таки більше голосів. Та Гавреляк таки не дав за виграну й рішився йти до виборів як незалежний ліберальний кандидат. Тоді з округи Едмонтон-сентер були два ліберальні кандидати: офіційний ліберальної партії — Грей та незалежний ліберальний кандидат В. Гавреляк. Проти них обох йшов офіційний кандидат консервативної популярний едмонтонський спортовець Стефан Папроцький. Родина Папроцьких приїхала до Канади з Галичини із сусідного села від мене з Білої Чортківської й жила в Едмонтоні недалеко української катедральної церкви св. Йосафата, до якої всі хлопці ходили й де властиво виростали. У всіх хлопців залишилося чимало українського духа й вони, хоч офіційно польського походження, часто признають себе за українців й виступають публічно в імені українців. Деколи, як того вимагає справа, вони беруть участь і в деяких імпрезах польської спільноти. Я говорю це лиш тому, що через те Попроцькі мають в виборах піддержку й багатьох українців і багатьох поляків. Зрештою теперішний провінційний посол д-р К. Папроцький є одружений з українкою й почуває себе радше українцем. Його брат федеральний посол С. Папроцький, який кандидував проти Гавреляка вправді не деклярував себе виразним українцем, але бере живу участь в різних українських імпрезах і в Оттаві часто виступає в обороні різних українських справ у федеральному парляменті.

Я підкреслюю ці речі тому, що Гавреляк через те мав проти себе неабияку опозицію: з одного боку офіційну ліберальну партію Алберти, а з другого боку офіційну консервативну партію, а до того прихильників консервативного кандидата С. Папроцького ще з часів, як він був одним із популярних грачів футболу в едмонтонській спортовій дружині „Ескімо". Змагатися в такому складі противників було нелегко, одначе В. Гавреляк таки порішив спробувати щастя.

У СПЕЦТЮРМІ Ч. 410

(продовження з стор. 4.)

тинком часу. Мені довелося сидіти вже в камерах тюремних політізоляторів Семипалатинська й Усть-Каменогорська, і я знав, що О. Генрі казав правду. Та ми мусіли уникати не тільки вбивства, але й сварок. Важко описати, як це складно, коли людина постійно голодна, цілу добу мерзне і майже позбавлена зв'язку з рідними: тільки одного листа на місяць можна було вислати. А надії, що лист дійде, майже не було, бо «Гітлер» читав довго, особисто цензуруючи листи, і міг викинути на смітник усе, що йому забаглося.

Крім названих людей, з нами були ще два колишні злодії, яких не цікавило ніщо, крім карт і тютюну. Матюкання постійно висіло в повітрі під час їхніх картярських спорів. Тютюну чи махорки в них, очевидячки, не було, і в павзах поміж грою в карти вони стояли біля дверей і надокучливо канючили: «Начальничку, старшинко, дай закурити».

У відповідь лунав матюк дижурного. Але зрідка він кидав їм махорковий недокурок, і тому вони вистоювали годинами коло дверей. Огида від їхньої поведінки огортала нас усіх. От і спробуйте в умовах, коли двоє матюкаються цілий день, один харчить кров'ю, другий тільки те й робить, що сідає на «парашу», — спробуйте тут не забурчати! Але щойно ви зробите будь-кому зауваження — буде або скандал, або затасна образа, яка за годину чи день виллється у зневагу, що веде до скандалу. Так було в усіх камерах, де сварка і бійка стали щоденним явищем. А «Гітлерові» тільки того й треба було. Він садовив укупі найбільш невідповідних людей і в кожну камеру вселяв одного сухітника. Він сіяв ворожнечу в камерах, щоб в'язні не йшли проти нього об'єднаним фронтом. Ходили чутки, що і «Гітлер» і його начальник режиму Буряк були довго на Тайшетській трасі в окремому відділі виконавців смертних вироків. Але за якийсь проступок їх усунули, а влада, бажаючи «зберегти кадри», призначила їх у цю спецтюрму ч. 410. Жорстокість і садизм тих людей, здавалося, не мали меж. Арештантів, що провинились якоюсь дрібницею, вони держали в канцері, доводячи їх до такого стану голоду, що нещасні не раз, прокусивши собі жилу, пили власну кров. У тих карцерах «Гітлер» і його достойний помічник залюбки побивали безборонного коротким поліном-палицею.

СВІТ-Сі-Пі-Ер

МИ ВАС ЗАВЕЗЕМО ТУДИ ДЕ ПРОВЕДЕТЕ МИЛО ЧАС

Вакації означають дещо більше, як два польоти літаком, злучені з деякими бічними оглядинами міст. Вакації означають приємність, злучену з якимись переживаннями. То щось такого, що на нього варто ждати й для цього варто щадити гроші. СіПіЕр хотів би допомогти вам в тому, щоб ви були певні, що ваші вакації будуть чимось таким, що ви будете їх пам'ятати через довгий, довгий час. Ми зіставили ряд вакаційних подорожей до деяких найбільш цікавих місцевостей у світі. Вони не є коштовні. Але їх плянували фахівці, які хотіли, щоб ви скористали за ваші гроші та у вашому вакаційному часі, якнайбільше з подорожі. Тут подаємо вам деякі приклади. Ваш подорожний аґент може подати вам ще багато більше інформацій.

ГАВАЇ

15 днів починаючи від $129

Гонолюлю: квіти-орхідеї цвітуть протягом цілого року, а сонце світить безперервно. Ваші вакації тут включають приміщення в чудовому готелі Голідей Інн, що збудований на морському узберіжжі, поїздку човном по пристані та спеціяльне Гавайське привітання. І ви будете лежати на морському узберіжжі, заїдати овочі папая та придивлятися, як спортовці їздять на водяних лещетах. Тоді ви пізнаєте, що то значать вакації такі, як повинні бути завжди.

МЕХІКО

17 днів, починаючи від $167

Ви розпічнете свій побут від міста Мехіко й будете мати досить часу оглядати скарби мистецтва, посвятити час на закупи та відвідати нічні клюби. Опісля ми завеземо вас до Такско, де ціле село проголошено національним пам'ятником. А вкінці відвідаєте Акапулько: затоку, морські узберіжжя, квіти, усміхнені люди, та на бронзово опалених туристів, що вигріваються на сонці. В цій одній ціні включені: приміщення в готелі та поїздки до деяких місць, що їх варто оглянути, а ми не хотіли би, що б ви їх не бачили. Кромі того будете мати багато часу вільного для самого себе й оглядати рівні місця та речі самі.

ПІВДЕННА АМЕРИКА

29 днів починаючи від $1,465

Тут є місця для мисливих з фотографічним апаратом (сафарі), яке підшукали фотографи для фотографів. А що за місця для фотографування! Ви побачите місто Ліма і руїни старовинного міста інків Мачу Пікчу, примітивне індіянське село та найстарше місто Південної Америки - Кіто. Ви навіть проведете один тиждень на славних островах Галяпагос. З вами буде їхати окремий фотограф - фахівець, а число учасників тої групи є обмежене до 25 осіб. В ціні включені: переліт, готелі, переїзди автобусами та багато перекусок.

СХІД

21 днів, починаючи від $494

Схід є вповні відмінний від усього, що ви бачили передше, а ці вакації вчинять вам це менше таємничим. Ми вас завеземо до модерного міста Токіо й чудового, незмінного старовинного міста Кіото. Там ви побачите старовинні святині, імпозантний краєвид Японського моря та всю метушню й дешеві товари в Гонг Конг. Ціна включає готелі, оглядини міста автобусом, переїзд з летовища до готелів та деякі харчі.

ІЗРАЇЛЬ

16 днів, починаючи від $339

В Ізраїлі є багато різних річей та несподіванок: морські узберіжжя, що тягнуться вздовж моря та одні з найкращих у світі курорти, Святі Місця, як Вифлеєм, Назарет та Генезаретське озеро; яркі світла та жвавий рух в Гайфі та Тель Авів. Це будуть вакації, в часі яких ви побачите те все та ще багато більше. В ціні включені переїзди з летовища до готелів, оглядини міст автобусами, більшість прохарчування та мешкання по трьох в одній кімнаті.

ГРЕЦІЯ

23 дні, починаючи від $167

В часі цих вакацій ми допоможемо вам побачити те, що ви захочете побачити. Протягом перших п'яти днів ми покажемо вам клясичні будови в Атенах та околиці. Після того ви самі будете вибирати, що ви захочете побачити. Ви може захочете провести увесь час ваших вакацій в Атенах — де будуть включені в ціні готель та частина прохарчування. До вибору є теж чимало поїздок до різних грецьких островів. Або може ви рішитеся вибрати якесь сонячне узберіжжя в невеликому грецькому курорті.

ЕСПАНІЯ

23 дні, починаючи від $228

Як ви прибудете до Мадриту, на вас ждатиме винайменний в фірмі Авіс автомобіль. Там є запланована для вас подорож із першоклясним приміщенням в містах, як Мадрид, Гранада, Севілля, включаючи однотижневий побут в курорті Плеймар на узберіжі Коста дель Соль. Так ви подорожуєте з приятелями, але при тому маєте користь із догідних цін та допомогу в плянуванні цілої подорожі. В ціні є включений автомобіль без обмеження в милях їзди, усі приміщення в готелях та деякє прохарчування.

ФІДЖІ

17 днів, починаючи від $225.25

Дуже мало закутин на землі зможе дорівнати магічній примані Південного Пацифіку: довгі морські узберіжжя, вкриті білим піском, кришталево чисті голубі морські води, ринки завалені горами південних овочів, як банани, ямс, хлібні овочі та інші екзотичні овочі. В часі ваших вакацій ви будете мати нагоду відвідати чудові околиці на човні, або автобусі, бути на святкових бенкетах на островах та бачити традиційні танці мешканців островів. А то вам дасть нагоду мати багато вільного часу, нічого не робити й почувати себе прекрасно. В ціні включене приміщення, пливання човнами, прогульки автобусами та частинне харчування.

ПОРТУГАЛІЯ, ЕСПАНІЯ І МАРОККО

21 днів, починаючи від $384

Три чарівні країни, всі три включені в спеціяльну вакаційну ціну. Ви розпічнете свої вакації від величних широких вулиць та просторих площ Мадриду із багатьома фонтанами. Відтак ви поїдете відвідати імператорські міста Марокка: Танжир, Рабат, Маракеш та Фез. Після повороту до Еспанії ви будете відпочивати чотири дні на курортах Коста дель Соль, а відтак поїдете до Севіллі та Лісбони. В ціні включені всі готелі, переїзд із летовища до готелів, подорож автобусами для оглядання міст та частина прохарчування.

ЯК ФІНАНСУВАТИ ВАШІ ВАКАЦІЇ?

Багато із більших видатків є включені в цінах, які ми подали біля кожної тури. В той спосіб ви зможете користати із спеціяльних знижкових цін, які ми дістанемо. Якщо не сказано інакше, то кошти приміщення в готелі обчислені за приміщення для двох осіб в одній кімнаті. Окрема кімната коштуватиме дещо більше й ви повинні цю різницю дочислити до ціни за побут в означеному місті. Ціни є подані в табелі нижче. В часі рухливого сезону — червень, липень, серпень — ціни є дещо вищі. Тепер ви можете мати досить добре поняття про всі ваші кошти вакацій. А, якщо ви схотіли би подорожувати на вакації на сплати, то ми можемо вам допомогти нашим поміркованим пляном — "подорожуйте тепер, а платіть пізніше".

А тепер ви мабуть схочете мати дещо більше подрібних інформацій про подорож. Ваш подорожній аґент має їх: кольорові брошури з повним пляном подорожі та багатьома особистими вказівками, які подав подорожній фахівець. Все те дістанете даром. Лише зателефонуйте до нього, або дзвоніть до аґента міжнародніх подорожей якого небудь бюра замовлень СіПіЕр.

SAMPLE AIR FARES
(in Canadian dollars and subject to change without notice)

Destination and Tour Number	Edmonton $	Calgary $	Vancouver $
HAWAII IT1CP1TW4A Mid-Week Thrift fare	290	290	234
MEXICO IT2CP1M711 17 day excursion fare (includes one-way airfare Mexico City to Acapulco)	295	261	240
SOUTH AMERICA IT2CP1WWT1 29 day economy excursion fare	690	690	690
THE ORIENT IT1CP1CD01 17 day G.I.T. fare	722	722	647
ISRAEL IT2CP1S133 16 day group fare	571	571	610
GREECE IT2CP1T550 23 day excursion fare	436	436	478
FIJI IT1CP1TT01 17 day I.I.T. fare	618	610	536
PORTUGAL SPAIN AND MOROCCO IT21B1S119 21 day G.I.T. fare	398	398	435
SPAIN IT2CP1T025 23 day excursion fare	321	321	363

CPAir

Богослуження: серпень — вересень

о. П. Шинлюк
9628 - 107 Ave., Grande Prairie
Ph.: 532-7017

27. серпня — Ріно 10; Гайнс Крік 3 попол.
3. вересня — Ройс 10; Рай Крофт 3 попол.
10. — Гай Прері 10; Ріно 3 попол.
17. — Гренд Прері 10; Кептуан 3 попол.
24. — Гайнс Крік 10; Норт Стар 3 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

27. — Бонивил год. 10 р.
28. — Глендон год. 10 р.
3 вересня — Ст. Павль год. 8.30 рано; Глендон год. 10 рано
10. — Айрон Ривер год. 10.30
17. — Ст. Павль год. 10 рано
21. — Глендон год. 10 рано
24. — Бонивил год. 10 рано
27. — Глендон год. 10 рано

о. І. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

27. — Смокі Лейк 10
28. — Радвей 10 (храм)
6. вересня — Радвей 10
13. — Восетна 10
17. — Смокі Лейк 10
21. — Елдорена 10
24. — Смокі Лейк 10
27. — Параскевія 10

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

27. — Менлі год. 10.30
3 вересня — Карвел год. 10.30
10. — Едсон год. 10.30
17. — Чергіл год. 10.30
24. — Менлі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

27. — Лемонт
28. — Восток св. Михаїла — Успення М. Б.
3 вересня — Ст. Майкел
10. — Лемонт
14. Воздвиження Ч. Хреста — Ст. Мойкел
17. — Делф
24. — Восток св. Михаїла
27. Воздвиження Ч. Хреста — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

27. — Голден 10.30 співана
28. Успіння П. Б. — Голден-фарми 10.30
3. вересня — Голден 8.30 р.; Дейкленд 10.30 р.
10. — Голден 8.30 р.; Коперник 10.30 р.
17. — Голден 8.30 р.; Голден-фарми 10.30 р.
24. — Голден 10.30 р. співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

27. — Просперіті 9 і Фрейнс 11
28. — Атабаска 10 (храм), Св. Причасти дітей

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

27. — Ллойдминистер 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

27. — Кемровз 9.00; Равид Гіл 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

27. серпня — Редвотер год. 10.30
3. вересня — Редвотер 10 рано
8. Різд. Пр. Богор. — Редвотер год. 9 рано
10. — Редвотер 9; Федора 10.30
14. Возди. Чес. Хр. — Редвотер 9 рано
17. — Редвотер 9; Вог 10.30
24. — Редвотер 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

20. — Спедден
3 вересня — Вилна
10. — Стрий
17. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

27. — Іннісфрі X ренч 10 рано
28. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
3 вересня — Левой 10 рано
10. — Ренфурлі 10 рано
17. — Іннісфрі-місто 10 рано
21. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
24. — Менвіл 10 рано
27. — Іннісфрі X ренч 10 рано (храм)

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

27. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
28. — Енгел Лейк 10.00. Празник Успення

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

27. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано Служба Божа; Вайт Біч год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто год. 7.30 попол. Вечірня

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

27. — Медовлейк
28. Усп. Пр. Діви — Витків
3 вересня. — Норт Батлфорд, в год. 2.30 Редісон
10. — Витків
17. — Норт Батлфорд, год. 3.00 в Медовлейк
24. — Редісон

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

27. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00
28. Успення М. Б. — Гамболт 8.00; Бруно 10.30
3. вересня — Волверін 9; Гамболт 11
10. — Гамболт 9; Бруно-місто 11
17. — Бруно 9; Гамболт 11
21. Різдво Пр. Богор. — Гамболт 8.00 рано
24. — Гамболт 9; Леніген 11
27. Возд. Чесн. Хр. (Віст) — Гамболт 8; Бруно 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

28. Усп. МБ — Сит Дж. 10; Вакав 7.30 веч.
1 вересня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11
8. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00
15. — Вакав 10
23. — Вакав 9; Борщів 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11

Пластовий новацький табір . . .

(закінчення з 6 стор.)

дня, як була гарна погода, всі таборовики купалися в озері і переводили різні спортові гри й забави. Кожного дня діти теж вивчали якесь нове слово, як сережки, валка, кладка, плай, грузовик і т.п. При вогнику командантка читала дітям казку Р. Полонського „Країна суниць". Окрім того росказувано дітям казки й оповідання: Як зірка хотіла зійти на землю, 2. Царівна фіялка, 3. Водяний цар, 4. Як братчик і сестричка долі шукали, 5. Жива вода, 6. Жар птиця, 7. Казка про киянку-красуню Подолянку, 8. Змії, вужі і гади, 9. Як лев згубив голос, 10. Про дінозаврів, 11. Як люди приручили звірят, 12. Сонечко і хмаринка, 13. Міні і Бринь, 14. Ісусова сльоза, 15. Медуня, 16. Солом'яний бичок, 17. Добра мати, 18. там, де країна квіток, 19. Як Володко косив гречку. Були також гутірки про козаків, про УПА, про пластовий марш, про новацькі табори.

Лікарська опіка на таборі спочивала в руках д-р М. Снігуровича і д-ра М. Вареници. Духовою опікою на таборі занявся о. парох В. Тарнавський і відслужив для таборовиків в одну неділю Службу Божу. Першої неділі таборування Службу Божу служив о. митрат М. Сопуляк, який з тої нагоди також пожертвував дві дарункові передплати на журнал „Готуйсь" для дітей Рідної Школи в Бразілії. На закінчення табір відвідав теж Преосв. Владика Ніл. В таборі відбувся церемоніял складення Новацької обіцянки, яку перевели гніздові Христя Стефанів і Надя Цинцар.

Станичний Петро Саварин висловив признання проводові атбору, зокрема команданті Марії Дитиняк, за успішне переведення табору. Він закликав таборовиків шанувати своїх виховників. Звертаючись до батьків і гостей, він сказав на користі виховання молоді в Пласті та висловив жаль, що більше дітей з цього не користає.

Пласт має вишколених виховників і міг би охопити більше число дітей. Ще багато дітей моглоб користати з праці Пласту, та треба, щоби родичі їх туди післали. Він закликав всіх допомогти в тому. Станичний також повідомив, що якраз тепер відмальовується пластовий дім і просив всіх допомогти. З початком вересня почнеться нормальна праця в пластовій домівці й виховники радо приймуть нові зголошення дітей від 7 років до новацтва, що можна зробити кожної суботи в 4-ій годині пополудні.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

27 серпня, неділя 13 по Сош. † Теодосія Печерського

28 серпня, понеділок Успення Пресв. Богородиці

3 вересня, неділя 14 по Сош. Тадея

10 вересня, неділя 15 по Сош. Августина

11 вересня, понеділок Усікн. гол. Івана Хрестителя

14 вересня, четвер † Поч. цер. року Симеона

17 вересня, неділя 16 по Сош. Вавили

21 вересня, четвер Різдво Пресв. Богородиці

24 вересня, неділя 17 по Сош. Теодори

27 вересня, середа Воздвиження Чесн. Хреста

Григоріянський календар:

27 серпня, неділя 14 по Сош. Пімена

29 серпня, вівторок **Усікн. гол. Івана Хрестителя**

1 вересня п'ятниця † Поч. церк. року. Симеона Маманта мч.

3 вересня, неділя 15 по Сош. Антима

8 вересня, п'ятниця Різдво Пресв. Богородиці

10 вересня, неділя 16 по Сош. Минодори

14 вересня, четвер Воздвиження Чесн. Хреста

17 вересня, неділя 17 по Сош. Софії

18 вересня, неділя 18 по Сош. Теклі

26 вересня, вівторок Перест. Івана Богослова

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

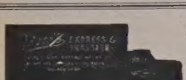

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

● ДО ВИНАЙМУ: 3-кімнатне мешкання, або лиш одна окрема кімната. П. Грубяк, 11308 - 93 вул., Едмонтон. Тел.: 479-3380.

Чому Садат вигнав совєтських вояків?

(закінчення з стор. 1.)

з ним прем'єр А. Косиґін та секретар комуністичної партії СССР Л. Брежнєв. Оба вони приобіцяли доставити літаки та зброю в короткому часі. У міжчасі СССР доставив зброю Індії для війни з Пакістаном, а Єгиптові не післав нічого. До того СССР закидав Єгиптові увесь час, що Єгипет нав'язує таємні зв'язки з ЗДА.

Після того Садат був у Москві ще двічі в лютому та квітні ц.р., домагаючися від СССР, як і передтим, достави модерних літаків та запевнення, що уряд СССР не домовиться із президентом ЗДА Р. Ніксоном, що мав бути з відвідинами в Москві, про припинення достав зброї до Єгипту. Уряд СССР запевнив Садата, що такого не буде й приобіцяв вислати літаки. Відтак Садат вислав Л. Брежнєву письмо з доманням, дати негайну відповідь, чи СССР доставить Єгиптові літаки, чи ні. На 15 червня Садат післав другого такого самого листа, бо на першого відповіді не дістав. На другого листа Брежнєв дістав відповідь через совєтського амбасадора в Єгипті А. Віноградова, в якому уряд СССР звалював вину за погіршення совєтсько-єгипетських відносин на редактора газети „Аль Аграм" М. Гекала, що є особистим приятелем А. Садата. Цей лист прочитав Віноградов у приявності Садата, дорадника Садата для закордонних справ та його помічника. Про літаки знову не було ніякої згадки.

Супроти того А. Садат в приявності совєтського амбасадора видав доручення, щоб всі совєтські інструктори при єгипетській армії залишили Єгипет протягом 10 днів, 2) щоб усі совєтські військові урядження були передані негайно єгипетському військовому командуванню, 3) щоб СССР забрав всю свою зброю та військовий виряд з Єгипту, або продав їх Єгиптові та 4) щоб всі будучі переговори між Єгиптом та СССР були ведені в столиці Єгипту Каїро. Віноградов поїхав негайно до Москви, звідки прийшло негайно домагання вислати туди негайно делеґацію, складену з високих єгипетських урядовців для вияснення рішення Садата. Коли туди приїхала єгипетська делеґація з єгипетським прем'єром Сідкі на чолі, Л. Брежнєв знову зіґнорував єгипетські домагання, після чого Сідкі заповів, що совєтські інструктори мусять залишити Єгипет, на що Брежнєв холоднокровно сказав, що совєтські вояки залишать Єгипет, що й сталося.

Історія совєтсько-єгипетських відносин виказує зайвий раз, що СССР турбується лиш тими справами та проблемами, де йдеться про користь та становище СССР, а справи інших країн чи народів його зовсім не обходять й ними він не турбується. Тому СССР допомагав Єгиптові лиш доти, доки мав надію, що йому вдасться закріпитися на Близькому Сході та дістати піддержку арабського світу. Коли це вповні не сповнилося, він залишив Єгипет його долі.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

в парку Елк Айленд

Неділя, 27 серпня, 1972

ПОЧАТОК: 2:00 ГОД. ПОПОЛ.

ГОЛОВНИЙ ПРОМОВЕЦЬ: Дост. Д-р Б. Гоголь, міністер Албертського уряду

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

Хори, танцювальні групи, солісти та оркестри з Едмонтону та околиці

До масової участи запрошує
КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Невдатне перше травня

Щойно тепер дісталися на Захід вістки про немилу подію, що трапилася у Львові в часі совєтського першотравневого святкування. На вулиці Леніна, яка була прибрана прапорами, лозунгами та портретами совєтських достойників, мала відбутися першотравнева нарада.

Коли перша група походу увійшла на вулицю Леніна, всі накривки каналів піднялися наразу вгору й брудна вода з каналів почала заливати вулицю. Вулиця скоро перемінилася в стоячий потік смороду й параду треба було відкликати.

Виявилося, що, правдоподібно, шлюзи річки Полтви, куди вливається каналізація, забилися й наслідком того, під тиском води, канали відкрилися й брудна вода залила вулицю.

Для совєтської поліції КГБ природне пояснення не вистарчало й вона перевела арешти серед української молоді, шукаючи за винуватцями, яких насправді не було.

НА ПРОДАЖ

Доми в Едмонтоні

ДІМ з 3-ма СПАЛЬНЯМИ
Велике мешкання (світ) в підвалі (бейзмент-і). Надзвичайно догідне положення — Лиш $26,500. Місячний прибуток з винайму прибл. $350 місячно.

* * *

БЕЗДОГАННИЙ ДІМ з 2-ма СПАЛЬНЯМИ
Мешкання в підвалі (бейзменті), яке можна винаймити за прибл. $125 місячно. Близько центру міста, церков, шкіл, крамниць та автобуса. ЛИШ $23,900.

* * *

ДУЖЕ ВЕЛИКИЙ ДУПЛЕКС
3 спальні на кожній стороні, до того кімнати в підвалі (бейзменті) Лише через дорогу від крамничного осередка Лондондеррі Шапінґ Центер — Можна наймати місячно за $450.

Пишіть або телефонуйте по англійськи або по українськи до
Берні БАРОН
тел. ч.: 429-6566; 469-5573
HERITAGE SAVINGS & TRUST
REAL ESTATE DIVISION
10166 - 100 Street
Edmonton, Alberta

СССР продає пасажирські літаки

В Калґарі відбувся показ совєтського пасажирського літака ЯК-40, який може перевозити 32 пасажирів. Літак потребує дуже короткої розгонової дороги, бо скоро підноситься вгору. Літак коштує всього 1.2 мільйона долярів та 300,000 за додаткові запасні частини. ЯК-40 дістав право літати на території Західної Німеччини та Франції. Канадська транспортна комісія не дала досі дозволу на користування тим літакам для перевозу пасажирів у Канаді, бо літак не збудований відповідно до канадських вимог. Совєтські інженери, які переводили показ літака, сказали, що вони постараються протягом пів року поробити відповідні зміни, яких домагається Канадська транспортна комісія.

Якщоб якась канадська летунська компанія хотіла купити ЯК-40, то на його доставу треба ждати півтора року.

НЕ ПОТРІБНО ЩІПЛЕННЯ ПРОТИ ВІСПИ

Канадці, які вибираються в подорож до Англії або до інших европейських країн, не мусять щіпитися проти віспи. Таке вияснення подав федеральний міністер здоров'я. Одначе міністер поручає щіпитися з уваги на те, що в Европі часто виявляється епідемія віспи, яка нераз кінчиться смертю хворих.

Особам, які вибираються в подорож до поза-европейських країн, як Туреччина, Ізраїль ітд. поручається щіпитися не лиш проти віспи, але теж проти холери та правця („тетанус"), щоб не мати відтак клопоту. Одначе ці щіплення не є обов'язкові.

• **В Англії закінчився** 20-денний страйк 42,000 портових робітників. Робітники домагалися забезпечення праці з уваги на те, що багато фірм висилає свої товари в велеканських скринях, пакованих у фабриках й вантажених великими кранами на вантажні судна. Справу має поладнати окрема комісія.

ТАЄМНИЦЯ МОЛОДОСТИ

Добрий день, Меласю. Давно я тебе не бачив. Дуже давно. Ти так помолодніла, що я ледви пізнав. Такою ти залишилася, як ото ще дівувала, а я парубкував.

— Я не Мелася, а Марійка — обізвалася дівчина.

— Марійка? — здивовано запитав чоловік.

— Та Марійка. А Мелася — то моя мама — відповіла дівчина.

Що насправді трапилося в Китаї

Ще минулого року різні пресові аґенції принесли вістку, що назначений китайським комуністичним провідником Мао Цзе-дуном наслідник й тодішній міністер війни Лін Піяо мав підготовляти переворот в Китаї, а коли це вийшло на яв, він пробував з кількома військовими достойниками втікати до СССР, але його літак розбився й всі пасажири згинули. Досі не було ніякого підтвердження ні заперечення цих вісток з боку китайського уряду. Щойно тепер сам Мао Цзе-дун виявив цілу історію прем'єрові Цейлону С. Бандаранайке та французькому міністрові закордонних справ М. Шуманові, а вслід за тим й китайські амбасади в світі поширили цю саму вістку для публікації в газетах.

Згідно з цими вістками, Лін Піяо противився наладнанню відносин між Китаєм і ЗДА, а відтак, після т.зв. культурної революції, коли почали привертати до влади китайську комуністичну партію, Піяо заявився проти того, бо побоювався, що тоді військо стратить в Китаї своє значення та впливи. У зв'язку з тим він підготовляв переворот, щоб вбити Мао Цзе-дуна, який був і за наладнанням відносин із ЗДА і за реорганізацією китайської комуністичної партії.

Плян заговору виявлено й тоді Піяо з кількома високими військовими старшинами та своєю дружиною й сином захопили військовий літак й пустилися втікати до СССР. Але 12 вересня 1971 р. літак розбився в Монголії, а всі подорожні загинули. Від того часу не було видно ніде головних командувачів китайської армії та летунства, які мали бути теж замішані в заговір вбити Мао Цзе-дуна. Чи так справді було, ніхто не може перевірити. Але від вересня минулого року Лін Піяо та кількох високих військових старшин ніхто ніде не бачив. Такі вістки розповсюднюють тепер китайські пропаґандисти й у Китаю на масових вічах, де осуджують Ліна Піяо та високих старшин, що мали враз із Піяо підготовляти заговір проти Мао Цзе-дуна.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

• **Після кількарічної** перерви, СССР веде далі торгівлю з комуністичним Китаєм. В цьому році оборот досягне 290 мільйонів долярів. СССР продає Китаєві головно літаки та частини до літаків.

• **СССР закупив** у годувальників худобу в Алберті та Саскачевані понад 2,700 штук худоби за ціну бл. один мільйон долярів.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і трикрість до минут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати замасть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроґсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Чепурні мешкання
в дуже спокійному, чистому високому житловому будинкові („гайрайз").
Знижка при винаймі з різними додатками.
Українське керівництво.
9930 - 113 Ст. Едмонтон
Тел.: 482-1774

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)